

broj 113

časopis za mladež

Odješ

siječanj–veljača 2012.

Zasto baš Biblija?

Što Biblija može
učiniti za vas

Kako je BIBLIJA
promijenila moj ŽIVOT

Iuskustvo obraćenja:

VEDRAN

Beogradlija

ISTRAŽUJMO
Bibiju

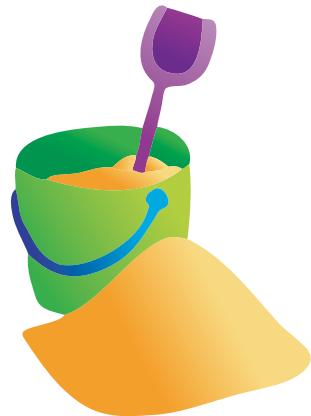
Tema broja:

Riječi koje
mijenjaju

VELIKI KAMEN

HOT ILLUSTRATIONS FOR YOUTH TALKS / WAYNE RICE

Mali je dječak provodio nedjeljno jutro igrajući se u kutiji s pijeskom. Imao je sa sobom svoju kutiju s autićima i kamionima, svoju plastičnu kanticu i sjajnu crvenu plastičnu lopaticu.

U izgradnji putova i tunela u mekom pijesku otkrio je veliki kamen na sredini kutije s pijeskom. Dječačić je kopao oko kamena pokušavajući ga izbaciti iz blata. S velikim naporom gurao je kamen u kutiju s pijeskom svojim nogama. (Dječak je bio vrlo mali, a kamen je bio vrlo veliki.) Kada je dječak dogurao kamen do ruba kutije s pijeskom uvidio je da ga ne može prebaciti preko malog zidića.

Odlučan, mali dječak je pomicao, gurao i polugom dizao kamen, ali svaki put kada je pomislio da je postigao neki napredak, kamen se nakrenuo i zatim pao nazad u kutiju s pijeskom. Mali dječak je gunđao, naprezao se, gurao, pomicao – ali jedino što je postigao bilo je to da se kamen skotrljao nazad drobeći njegove bucmaste prstice. Konačno, briznuo je isfrustriran u plač.

Cijelo to vrijeme dječakov otac se kroz prozor dnevne sobe promatrao dramu koja se odvijala. U trenutku kada su suze počele teći velika je sjena pala na dječaka i kutiju s pijeskom. Bio je to dječakov otac. Nježno, ali odlučno rekao je: "Sine, zašto nisi upotrijebio svu moguću snagu koju imaš?"

Poraženo, dječak je jecajući odgovorio: "Ali jesam, tata, jesam! Upotrijebio sam svu snagu koju sam imao!"

"Ne, sine" ispravio ga je otac ljubazno. "Nisi upotrijebio svu snagu koju si imao. Nisi zvao mene."

Zatim se otac sagnuo, podigao kamen i maknuo ga iz kutije s pijeskom.

PRIMJENA

Imate li "kamenje" u svom životu koje treba ukloniti? Otkrivate li da nemate ono što vam treba da ih podignite? Bog nam je uvijek dostupan i želi nam dati snagu koju trebamo da svladamo prepreke i učinimo velike stvari za Njega. "Bog nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spremjan u nevolji." (Psalom 46,2)

Odjek

siječanj — veljača
2012.

Cijena 10 kn

 Izdavač i osnivač
Odjeljenje za mladež
Kršćanske adventističke
crkve

 Glavni urednik
Slobodan Bobo Marčeta
bobomarcheta@yahoo.com

 Adresa uredništva
Odjek
Rakovčeva 26
10000 Zagreb
Hrvatska
tel. (01) 2361 923
faks (01) 2361 901
odjel.mladih@gmail.com

 Uredništvo
Tamara Moslavac
Dejan Stanjević
Ana Veble
Ivana Vratarić

 Lektura
Tihana Karika
Željka Martinez
Miroslav Vukmanić

 Korektura
Tünde Torma

 Grafičko oblikovanje
Sanja Šeb, Cat design

 Tisk
Tipomat

 Naklada
900 kom.

ISSN 1331-5994

Riječ urednika

Biblija - riječ koja mijenja

Toliko toga smo već čuli o Bibliji, no važnije je ono što smo čuli ili pročitali iz Biblije. Bog nam je dao Svoju Riječ kao putokaz i vodič kroz ovaj život. Ona je između ostalog i moralno mjerilo koje uvelike možemo vidjeti kroz život Isusa Krista, ali ona je i utjeha, pomoć, savjetnik; sve u jednom.

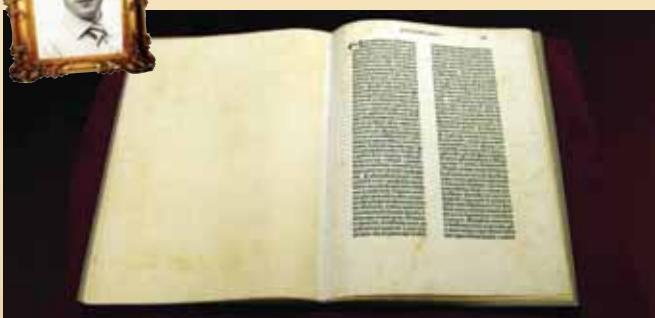
Znamo sve one superlative (naj-) kada je riječ o Bibliji – najčitanija, najprevođenija i tako dalje da ne nabrajam. Biblija je uistinu sve to ukoliko se čita. Riječ koja mijenja, ali ne s naših polica za knjige.

Zanimljivo je da je prva štampana Biblija Gutembergova koju je Johannes Gutenberg uz pomoć još dva čovjeka stampao davne 1454. u Mainzu u Njemačkoj. Štampano je 180 primjeraka, od toga 140 na papiru i 40 na pergamentu. Danas se čuva još 49 primjeraka toga prvog izdanja. Martin Luther je prvi preveo Bibliju na njemački jezik, zatim William Tyndale na engleski. Zanimljiva je činjenica da je prvi prijevod cijele Biblije na hrvatski jezik napravio Bartol Kašić davne 1630, no nije objavljen zbog protivljenja Kongregacije za širenje vjere. Prvi objavljeni prijevod cijele Biblije na hrvatskom jeziku dogodio se tek 1831. u Budimu u prijevodu franjevca Petra Katančića. Kašićev prijevod je objavljen tek 2000. u Berlinu.

Biblija je poslužila kao nadahnuće mnogim umjetnicima, potaknula mnoge arheologe i utjecala na događaje u našoj povijesti. Bog je sačuvao Svoju Riječ kroz vrijeme kao Njegovo otkrivenje i svjedočanstvo nama ljudima. Čitajmo je, jer je to najmanje što možemo učiniti za sebe, a Bog je spremam nas u tome obilno blagosloviti.

Vaš Bobo S. Marčeta

Što Biblija može učiniti za vas

Na pješčanu obalu otoka Mussau, u Južnom Pacifiku, 1931. godine iskrcala su se dva mlađa čovjeka. Došli su svjesni činjenice da su stanovnici otoka općepoznati po divljaštvu i nemoralnosti.

Rođeni i odrasli na jednom od susjednih otoka, nisu imali ništa od zapadne kulture. Njihovo obrazovanje bilo je ograničeno na ono što su dobili u misijskoj školi. Znali su pidgin english, iskvareni engleski kojim govore domoroci, a jedina knjiga koju su koliko-toliko poznavali bila je Biblija.

Sve što su mogli ponuditi svojim susjedima na Mussau bila je biblijska poruka kako su je oni razumjeli. Za samo deset mjeseci stanovništvo otoka obratilo se Bogu. Podigli su crkve, osnovali škole. Odbacili su loše navike. Sve ih je obuzela žarka želja za čistoćom.

Ubrzo nakon toga jedan službenik britanske vlade posjetio je otok i svoje dojmove uputio određenom misionarskom društvu: "Zapanjen sam onim što sam video", pisao je. "Ne mogu vjerovati da je takva promjena moguća. Ljudi su prihvatali vašu vjeru s gorljivom revnošću koja se ne može opisati, ali se mora vidjeti da bi se štovala. Nisam nikad ranije video, čitao ili čuo za takvu promjenu. Što ste učinili tim ljudima? Oni su promijenjeni. Čini se kao da žive za nešto što ne razumijem. Ponio sam im sandučić duhana, ali su ga vratili neotvorenog. Više se ne uočava da žvaču betelov orah. Zapanjen sam i tvrdim da je ovo čudo."

I bilo je čudo! Učinjeno je silom Božje Riječi – silom koja djeluje unatoč slabom poznавању jezika i nedovoljnom obrazovanju vjesnika.

Drugi sjajni primjer o sili Biblije koja mijenja život poznati je otok Pitcairn, zavičaj potomaka pobunjenika s broda Bounty. Premda je ranije bio

poprište strašnih zločina, otok je postao poznat u svijetu po čestitosti, poštenju i čistoći svojih stanovnika. Danas na njemu više nema zločina, nema alkoholičara ni policije. Zašto? U crkvi na otoku možete vidjeti Bibliju Christiana Fletchera.

Južno more načičkano je velikim i malim atolima na kojima se dešavaju iste promjene. Mnogi su postali poznati u svijetu zahvaljujući ratu na Pacifiku. Stotine američkih vojnika, koji su zbog neprijateljskih djelovanja bili odsječeni od svojih jedinica, otkrili su na svoje ugodno iznenadnje da mnogi od urodenika nisu divlji ljudožderi, kako su to mislili, već pobožni, plemeniti i samozatajnji kršćani.

U svojoj knjizi The Bible Speaks, dr. Francis Carr Stifler, tajnik za odnose s javnošću Američkog biblijskog društva, priča o Stanleyu Tefftu, kojega su oborili nad Južnim Pacifikom. Sa šest avijatičara koji su se zatekli na otoku domoroci su Tefta kriomici proveli pored japanskih obalnih izvidnica do skloništa u kojem su ostali osamdeset i sedam dana, dok im nije omogućen bijeg.

"Prvo što su učinili", rekao je Tefft govoreći o svojim novim prijateljima, "pokazalo se i najboljim. Jedan od domorodaca koji je podosta dobro govorio engleski, pružio mi je Bibliju – bila je to Biblija koju su mu prije mnogo godina dali neki misionari kad su posjetili otok. Svake večeri održavali smo vjersku službu. Bili su to jedini

trenuci kad sam zaboravljao na svoje rane, na svoje stradale živce, na tkošto je umiralo od gladi. Ovi domoroci nemaju Bilbiju samo u rukama, oni je imaju u srcu. Oni žive po njoj. To su isto tako blagi, pažljivi i čisti ljudi kao bilo koji drugi kršćani. Za njih je Bog sa stranica ove Knjige postao vrlo stvarnim.“ (Str. 91.92)

Na Solomonskom otočju, kaže dr. Stifler, jedan je vojnik potražio miran kutak pored prašumske staze. Kad je izvukao Bibliju i počeо čitati, iznenada se pred njim pojavio golem domorodac s toljagom u ruci. Umjesto da digne toljagu, urođenik je pokazao prstom na knjigu. „To je Biblija?“ upitao je. Kad je vojnik potvrđno odgovorio, urođenik ju je sa štovanjem uzeo i glasno pročitao jedno poglavlje iz proroka Izajie. Zatim se nasmiješio i nestao.

Godine 1852. se na otok Kusaie, između Tarawae i Saipana, iskrcao misionar po imenu Snow. U to vrijeme otok je bio mjesto grozota i užasa, ali Snow je strpljivo počeo stvarati domorodačko pismo i prevoditi Bibliju na njihov jezik. Nakon niza godina Američko biblijsko društvo izdalo je Bibliju na tom jeziku. Dr. Stifler izvješćuje o intervjuu s kraljem Kusaie, Johnom Sigranom.

„Koliko ima ubojstava kod vas godišnje?“ zapitao je kralja.

„Za cijelog mog života nije bilo nijednog ubojstva,“ rekao je šezdesetgodišnji kralj.

‘A koliko je bilo manjih prekršaja? Koliko ste ljudi morali pritvoriti?’

‘Pritvoriti?’ usliknuo je kralj. ‘Ali kod nas nema zatvora.’

‘Svakako imate mjesto na koje stavljate ljude koji su se malo opili!’

‘Na Kusaieu nema alkoholičara. Nijedan domorodac u posljednjih trideset godina nije okusio alkoholno piće.’

Na otoku Kusaieu brak je svetinja. Rastava je nepoznata.“ (Str. 94)

Svaki misionar mogao bi ispričati slične slučajevе oslobođenja silom Biblije. To može učiniti i svaki evanđelist. Značajna je činjenica: kad god se vijest ove Knjige čita ili propovijeda, bez obzira na mjesto ili osobu, njezine dinamične riječi počnu djelovati. Ponekad ni misionar ni evanđelist nemaju s tim veze.

Ne tako davno, u jednoj južnoameričkoj zemlji, neki nesnošljivi crkveni dužnosnik razderao je primjerak Biblije i bacio ostatke u jednu od pritoka Amazone. Nekoliko kilometara nizvodno jedan je Indijanac spazio listove, izvukao ih iz vode, osušio i pročitao. Poruka je tako dirnula njegovo srce da je o njoj obavijestio svoju obitelj i prijatelje. Nekoliko mjeseci kasnije, kad je misionar stigao do tog mesta, našao je više od četiri stotine ljudi željnih da više saznaju o Bogu. Mnogi od njih postali su divni kršćani, ostavljajući zauvijek tugu i tamu neznabogačkog života.

Sjećam se susreta s čovjekom koji mi je pružio mali, već istrošen primjerak Evanđelja po Ivanu. „Ovo je promijenilo cijeli moј život“, rekao je. Bio je poznat po pjanstvu, ali jednog dana, dok je teturao ulicom, neka djevojčica mu je pružila ovu knjižicu. Pročitao ju je i svoj život predao Bogu. Nekoliko tjedana kasnije pridružio se crkvi u kojoj danas služi kao đakon.

Jedan drugi mladi čovjek pričao mi je kako je i on bio pjanac, zadajući mnogo muka svojoj ženi i djeci. Ali onda je u košari za otpatke našao Božju Riječ. Znatjelja ga je potaknula na čitanje. Proučavanjem Biblije njegov se život promjenio. Danas je vjernik, a u svom domu svakog tjedna proučava Bibliju s desetak svojih susjeda.

Ova ista čudesna sila što mijenja život nalazi se u svakom primjerku Biblije, u svakom prijevodu, u svakom izdanju. Ona je i u vašoj Bibliji i dostupna vam je kad god vam zatreba.

Upravo je u ovom trenutku u vašim rukama izvor božanske sile kakvu nikad ranije niste sreli. Ona vas može učiniti boljim čovjekom, boljom ženom; može vas oslobođiti od ukorijenjenih grijeha; može vam dati pobedu nad svakom kušnjom; može vam pomoći da živite plenumitim, lijepim životom; može vas opremiti da budete primjerom prave kršćanske pobožnosti svojoj djeci, susjedima i prijateljima.

Kako doći do ove sile i usmjeriti je u svoj život? Vrlo jednostavno. Otvorite Bilbiju! Počnite čitati pobožnim duhom, ponizno tražeći istinu.

Nećete ni primjetiti kad će sila poteći u vaš život.

Zašto baš Biblija?

Zašto je Biblija bitna? Kao kršćani vjerujemo da je Biblija dar od Boga; vjerujemo da preko nje Bog komunicira s ljudima; vjerujemo da nam se u njoj Bog osobno otkriva. Preko nje saznajemo kakav je Bog, da nas je On stvorio, da nas je On spasio i da On ima odlične planove za našu budućnost.

Međutim, ne cijene svi kršćani jednak Bibliju. Neki će uz Bibliju prizivati i razne druge izvore u pomoć kao mjerodavne i vjerodostojne. U te druge izvore mogu se između ostalog ubrojiti crkvena tradicija, narodna tradicija, crkveno učiteljstvo, kao i razni gurui koji se pozivaju na neka svoja otkrivenja. Među kršćanima najviše će protestanti uzdizati Bibliju. Naime, u srednjem vijeku ljudi su shvatili da su tijekom generacija kršćani otišli daleko od Biblije. Počeli su prakticirati stvari i običaje koje ne samo da nisu naređene u Bibliji, nego se samoj Bibliji direktno suprotstavljaju. Jedan od takvih nebiblijских običaja je bio prodavanje oproštajnica grijeha za novac.

Martin Luther je bio katolički monah u 16. stoljeću koji je uočio ovaj nebiblijski običaj. Naime, ovaj običaj navodio ih je da se za svoje spasenje pouzdaju u svoj novac i oproštajnice umjesto u živoga Boga na nebu. Stoga je Luther započeo pokret koji nazivamo protestantizam. Cilj protestantizma bio je vratiti ljudi na korijene kršćanstva, odnosno na Bibliju. Protestantи vjeruju da je Biblija i samo Biblija dovoljna za upoznati i razumjeti Boga. Protestantи žele vratiti Bibliji dostojanstvo koje je ona prvobitno posjedovala i ona je za njih jedini mjerodavni autoritet života i vjere.

Nažalost i među samim protestantima ima onih koji više ili manje cijene cjelokupnu biblijsku objavu. Naime, Biblija se sastoji od Staroga i Novoga zavjeta. Većina kršćana će danas odbaciti Stari zavjet kao zastario, židovski orientiran i nepotreban. Međutim, Bog Staroga zavjeta je isti kao i Bog Novoga zavjeta. Stari zavjet nam navješta dolazak Mesije, Spasitelja, a Novi zavjet nam svjedoči o ispunjenju tih

proročanstava u Isusu Kristu. Novi se zavjet nadograđuje na Stari, a ne zamjenjuje ga. Štoviše, Novi zavjet u većini slučajeva neće biti u stanju ispravno razumjeti bez razumijevanja Staroga zavjeta. Oba zavjeta su nerazdvojno povezana i spadaju u kontinuirani progres Božjeg otkrivenja ljudima.

Ako želimo imati dobro razumijevanje onoga što Bog otkriva kroz Bibliju, onda je neophodno provesti vrijeme u čitanju Biblije. Kroz upoznavanje biblijskih osoba, njihovih života i njihovih sudsibina mi upoznajemo kakav je Bog, kako djeluje s ljudima i kakve namjere ima s nama. Mi kroz Bibliju upoznajemo Božje principe, moralne norme i učimo se kako već danas živjeti kao Božja djeca. Ovaj život je ustvari škola koja nas spremja za život u vječnosti u Božjem kraljevstvu. Oni koji konsultiraju Bibliju, koji se preko nje upoznaju s Bogom i njegovim principima i koji u svojem svakodnevnom životu usvoje Božje principe bit će uvedeni u Božje savršeno kraljevstvo.

Tko je ustvari napisao Bibliju? Pisali su je vjerni Božji ljudi tijekom stoljeća u razmaku od 1500 godina. Ona se sastoji od 66 knjiga, a u njenom pisanju sudjelovalo je 40 autora. Pisali su o svojim iskustvima s Bogom i o njihovom doživljaju božanskog, kao i o onome što im je Bog otkrio. Biblija je skup ljudskih iskustava s Bogom i njihovih doživljaja božanskog. Iz njihovih iskustava i spoznaja učimo o Bogu. Međutim, ono što je najznačajnije jest činjenica da iako su je pisali toliki različiti ljudi kroz tako dug vremenski period, oni se međusobno slažu i nadopunjaju. Čitanjem od korica do korica postaje jasno da ih je sve zajedno inspirirao isti Duh. Bog je osobno vodio ljudе dok su pisali Bibliju.

Kako je nastala Biblija? Je li Bog piscima Biblije diktirao svaku riječ? Pišući svoja iskustva s Bogom pisci Biblije koristili su svoj svakodnevni jezik i slike koje su im stajale na raspolaganju u njihovoј okolini. Dakle, Biblija je ljudski zapis božanskog otkrivenja. Da su ljudi pisali nekim božanskim jezikom, to za nas ne bi bilo od koristi. Međutim, upravo pisanje svakodnevnim ljudskim

jezikom Biblijia dobiva na značenju, jer ju svatko od nas može razumjeti. Prof. dr. Paulien će reći: "Sadržaj biblijskog otkrivenja uvijek dolazi obučen u jezik, vrijeme, mjesto, kulturu i običaje autora. Bog susreće ljudе tamo gdje se oni nalaze."

Dakle, Bog nije diktirao Bibliju svojim piscima riječ po riječ. Bog bi im dao viziju i inspirirao ih da nešto zapišu, a zatim bi oni svojim rječnikom opisali svoj doživljaj Boga. Isti princip imamo i u propovijedanju Isusa Krista zapisanom u Evanđeljima. Isus koristi usporedbe iz svakodnevnog života kako bi njima na jednostavan način opisao duboke teološke istine. Time je Biblijia spoj božanskog i ljudskog. Stari zavjet je pisan hebrejskim jezikom, dok su pisci Novoga zavjeta pisali grčkim jezikom, koji je u prvom stoljeću naše ere bio jezik kulture i jezik sporazumijevanja cijelog tada poznatog svijeta. Danas postoje prijevodi Biblijie na gotovo svaki poznati svjetski jezik, tako da svatko na svom jeziku može čitati i razumjeti Riječ Božju.

Postavlja se pitanje, je li Biblijia nepogrešiva? Ono što je bitno znati jest da Biblijia nije udžbenik iz kemije, fizike ili matematike. Ona ne želi biti autoritet na području sekularnih znanosti! Međutim, kada je u pitanju otkrivenje božanskog i kada je u pitanju ljudsko spasenje, onda je Biblijia nepogrešivi autoritet. U Bibliju se sa sigurnošću možemo pouzdati za naše spasenje.

Nadalje, pitanje je, je li sve što je napisano u Biblijii primjenjivo na nas danas? Trebamo li sve što nađemo u Biblijii automatski slijepo usvojiti? Kontekst je uvijek mjerodavan. Potrebno je vidjeti u kojoj prilici i kojim okolnostima je nešto rečeno. Uz to, postoji li kasnije Božje otkrivenje koje nadograđuje na prethodno rečeno? Na primjer: kao kršćani danas ne prakticiramo starozavjetni žrtveni sustav. Mi vjerujemo da je Isus ispunjenje starozavjetnog žrtvenog sustava i da je On savršena žrtva jednom zauvijek za nas.

Postoje i neke druge Božje naredbe koje spadaju u lokalni kontekst onog vremena, a koje mi danas nećemo prakticirati (npr. Pavlova uputa da žena treba šutjeti u crkvi). Pri čitanju bitno je uključiti razum, razumjeti

tekst u kontekstu u kojem je pisan, a tek nakon što smo razumjeli kome, kada, gdje i zašto je nešto rečeno slijedi primjena na nas danas. Primjena je uvijek zadnji korak i slijedi tek nakon dubokog bavljenja tekstrom. Onaj tko se nije bavio tekstrom i tko nije ušao u njegovu dubinu lako može promašiti u primjeni, a upravo je kriva primjena biblijskog teksta znala donositi nevolje tijekom povijesti.

Uz ovo u Biblijii postoje zakoni i principi koji su bezvremenski. Jedan od takvih je Dekalog, odnosno deset Božjih zapovijedi, koje smatramo otkrivenjem Božje volje za sve ljudе i sve generacije. Svi će se ljudi složiti da nije dobro krasti, lagati, varati ili ubijati, a ovo su upravo osnovne postavke Dekaloga. Bog nam u Biblijii otkriva osnove moralnosti i duhovnosti koje, ako usvojimo u našoj svakodnevici, donose blagoslove. Bog nam ne daje svoje uredbe da bi nas ograničio ili da bismo bili nesretni, nego upravo suprotno. Držanjem i prakticiranjem Njegovih uredbi naš život postaje lakši, sretniji i ispunjen svakom vrstom blagoslova.

Iz svega ovog proizlazi da je od sudbonosne važnosti znati i poznavati Bibliju. Stoga je dobro znati kako čitati Bibliju da od nje imamo maksimalno koristi i blagoslova. Ono što slijedi su sedam principa za plodonosno studiranje Biblijie koje je razvio prof. dr. Jon Paulien. Ovi principi su isprobani od mnogih i pokazali su se izuzetno korisnima. Ako ih usvojimo i prakticiramo proučavanje Biblijie neizbjegno postaje velikim blagoslovom.

1. Moli se iskreno za stav učenja i otvorenosti za vodstvo Svetog duha kad god kreneš studirati Bibliju: Bez otvorenosti za Božje vodstvo teško da ćemo nešto naučiti. Biblijii trebamo pristupati otvorenog uma, a tekst čitati kao da ga prvi put susrećemo. Ako Biblijii pristupamo sa stavom "pa ja to već sve znam", onda je mala vjerojatnost da ćemo iz biblijskog teksta nešto novo naučiti.

Najvažnije smartphone aplikacije

U velikom, uzbudljivom, agresivnom, brzorastućem te često mračnom svijetu računala, mobitela i digitalne revolucije postavljamo pitanje ima li nešto što može biti dobro, tj. postoje li stvari koje će nam poslužiti u našem duhovnom rastu i vezi s našom crkvom?

Danas gotovo svi imamo računalo, gotovo svi mobitel, a s vremenom ćemo gotovo svi imati smartphone (mobiteli s naprednim računalnim sposobnostima i povezivosti). Dakako, neizostavna stvar kada govorimo o pametnim telefonima je mogućnost korištenja interneta. Što radimo kada koristimo smartphone? Razgovaramo, dopisujemo se, surfamo, šljemo i primamo mailove, istražujemo za školu, slušamo glazbu, gledamo filmove, video clipove i dr. Gotovo da možemo reći kako na dlanu imamo nešto gdje svatko može staviti sve i mi imamo pristup tome. Mobiteli koristimo dok hodamo, igramo se, jedemo a neki čak i spavaju s njima kao nekad s plišanim medvjedićima. Oni su postali ekstenzija naše osobnosti, kao i simbol onoga što jesmo. *Ringtonovi* (melodije) naših mobitela govore o nama puno više no što mislimo, kao i o osobama kojima smo dodijelili određeni *ringtone* kada primamo njihov poziv.

Privlačnost smartphona je u njegovim mogućnostima, ali ponajviše u mogućnosti da bude personaliziran, drugim riječima on će reći nešto o meni. Hoće li tvoj smartphone reći nešto o tvojoj duhovnosti? Ukoliko posjedujete jedan, evo kratkog pregleda korisnih, uglavnom besplatnih aplikacija za vaš pametni telefon.

Hope Channel – omogućuje besplatno gledanje programa uživo. Ohrabrujuće emisije, iskustva, propovijedi i pjesme. Prikladno ne samo u subotu

Vjerovanja – pruža informacije o osnovnim učenjima Adventističke crkve. Vrlo dobar izvor informacija kada treba nekome reći što vjeruješ.

Subotnja škola – pomoćno tjedno štivo za bolje razumijevanje Biblije (poznato kao pouka). U aplikaciji se nalazi pouka za odrasle, mlade, djecu (sve uzraste) kao i pomoćni materijali.

Ellen G. White – ova aplikacija vam omogućuje da čitate i pretražujete sve objavljene spise Ellen G. White.

Biblja – aplikacija s velikim brojem prijevoda, planom za čitanje Biblije, bilješkama i dr. Postoji i hrvatska aplikacija s hrvatskim prijevodom Svetoga pisma.

Amazing facts – televizijski program s raznim izvorima; propovijedima, proučavanjima, radio programom, biblijskim temama i sl. "Najbogatiji pećinski čovjek" doista ima dobre programe.

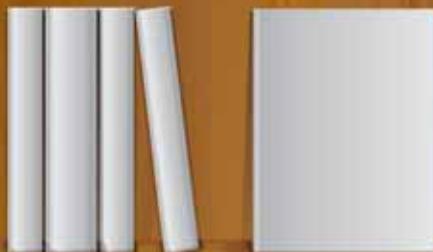
U svakom slučaju postoji još nekoliko aplikacija koje su dobre za proučavanje Biblije. Ovo su bile one koje su, po meni, najvažnije i najbogatije. Također, ne smijemo zaboraviti da s našim smartphoneom možemo pretraživati pojedine internet stranice naše crkve (ili naših crkava) te pratiti određene ponuđene programe.

Nikada nije bilo lakše pristupiti kršćanskim materijalima pa tako i adventističkim. Bog nam je savjetovao da čuvamo svoje srce (Izr 4,23), tj. svoje misli. Tehnološke prednosti mogu postati izvor prokletstva kako to obično često biva. No to ne mora biti tako. Namjera ovog članka nije bila samo ukazati na određene aplikacije nego isto tako poručiti kako se suvremena tehnologija te internet mogu koristiti na pozitivan način.

Da bi mobitel bio pametan koristite ga pametno. Neka aplikacije na našim pametnim telefonima kažu o nama da volimo Isusa i Njegovu crkvu te da želimo ići za Njim.

Knjige koje vam preporučujemo

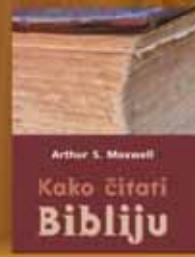
www.znaci-vremena.com

SUVREMENI ČOVJEK I BIBLIJA

Hans Heinz

Sve do sredine prošlog stoljeća čovječanstvo je živjelo u euforiji napretka. Uporaba nuklearne energije i let u svemir otvorili su vrata novog razdoblja. Ali u drugoj polovini dvadesetog stoljeća postalo je jasno da neograničeni napredak može predstavljati prijetnju ljudskom postojanju te da neodgovoran odnos prema prirodnim resursima uzrokuje velike opasnosti koje mogu dovesti do niza katastrofa svjetskih razmjera. Srećom, nastojanje za premoći jednog dijela čovječanstva nad drugim sve se više potiskuje zajedničkim projektima spašavanja Zemlje. Pritom se svjetska zajednica susreće s naizgled nepremostivim ograničenjima koje optimizam stavlja pod znak pitanja čak i kad bi čovjek uspio. Nedostaje zajedničke osnove za suradnju i sveopćeg mjerila zajedničkog usmjerjenja. Ali te su osnove zapravo dostupne, a one su ozbiljno shvaćanje Stvoritelja i Njegovih zapovijedi, kao i odgovornost za Njegovo djelo stvaranja, što iz toga proizlazi.

MOŽEMO LI JOŠ UVIJEK VJEROVATI BIBLIJI?

Je li to doista bitno?

Bryan Ball

Nadahnut suradnjom tinejdžera u svom razredu, dr. Bryan Ball upućuje ova pitanja u kontekstu 21. stoljeća. Govoreći o povijesti, jeziku, kulturi, arheologiji, proročanstvima i svijetu danas, knjiga **Možemo li još uvijek vjerovati Bibliji?** **Je li to doista bitno?** odvest će vas na put kroz najsnaznije moguće dokaze, kako biste odgovorili na ova životno važna pitanja.

KAKO ČITATI BIBLIJU

Arthur S. Maxwell

BIBLIA je Božja knjiga, knjiga u kojoj su upisana prekrasna načela Božjega kraljevstva.

Ona će donijeti Boga u vaš život, dom i obitelj – uz obilje blagoslova koje inače nikada ne biste iskusili.

Razgovor s povodom

Razgovor vodila:
Ana Veble

?

Kako si počela proučavati Bibliju?

Rođena sam u adventističkoj obitelji i dosta sam znala o Bogu, ali sam htjela znati više pa sam odlučila proučavati svaki dan, a duhovni dnevnik mi je puno pomogao u toj odluci.

?

Jesi li ikada pročitala Bibliju od početka do kraja? Ako jesi, koliko ti to znači?

Da, pročitala sam Bibliju od početka do kraja i kada sam došla do zadnjeg poglavlja i ispunila posljednju stranicu duhovnog dnevnika, bila sam presretna zato što bi svake godine moja novogodišnja odluka bila svakodnevno proučavanje Biblije, ali nakon nekoliko tjedana bih odustala. Ova godina je bila drugačija, dokazala sam sebi da kada nešto stvarno želim, to mogu postići i da ustrajnošću mogu učiniti i ono što mi se čini teško i gotovo nemoguće.

?

Koja ti je najdraža knjiga i zašto?

Najdraža knjiga mi je Daniel. Ta knjiga mi je posebna zato što je Daniel mladić koji je bio drugačiji od drugih mladića koji su odvedeni u Babilon, on je ostao vjeran Bogu i u teškim situacijama i to mi daje snagu u mojim teškim trenutcima. Također su mi posebno zanimljiva njegova proročanstva.

?

Što te motivira na redovno proučavanje Biblije?

Proučavanje Biblije mi je sada kao i disanje – ne mogu bez njega. Kada ujutro proučavam, osjećam se sigurno, znam da će me Isus voditi kroz dan i da će biti uz mene.

?

Koliko su ti redci koje si do sada pročitala pomogli u svakidašnjem životu?

Redci koje sam do sada pročitala puno su mi pomogli. "Sve mogu u Isusu Kristu koji mi snagu daje" (Filipljanima 4,13) – to je jedan od redaka koji mi daje snagu u teškim situacijama i koji mi pomaže da idem ravno ka svom cilju.

?

Je li ti ponekad teško odvojiti vrijeme za proučavanje?

Odustaneš li onda ili se ipak nagovoriš nekako?

Da, ponekad mi je bilo teško proučavati, ali sam rekla sama sebi: *Ovoga puta nećeš odustati*. Puno puta sam krenula čitati, ali bih odustala. I sada pred kraj mi je bilo teško zbog promjena, ipak je u srednjoj školi drugačije nego u osnovnoj, ali sam si rekla: *Daleko si došla da sada odustaneš i zahvaljujući snazi koju sam dobila s neba pročitala sam ju do kraja i sada ju ponovno čitam od početka*.

?

Na koji način proučavaš Bibliju?

A close-up portrait of a young woman with long brown hair, looking slightly to her right with a gentle smile. She is wearing a light blue button-down shirt.

Većinom Bibliju proučavam ujutro, ali ako ne stignem, onda prije spavanja. U proučavanju mi je puno pomogao duhovni dnevnik, jutarnji stihovi koji su bili na dnu stranice i 3 poglavlja dali su mi snage za cijeli dan. Kada proučavam, podcrtavam retke koji su mi bitni i, naravno, molim se da razumijem ono što čitam.

? **Kako bi zainteresirala ostale mlade za Bibliju?**

Za 3 poglavlja potrebno je 15-20 min(što stvarno nije puno) i za godinu dana se može pročitati cijela Biblija. U to vrijeme koje čitaš toliko se zbližiš s Bogom da više ne možeš bez Njega, a svi redci koje zapamtisz ohrabrit će te.

? **Jesi li nekoga iz svoje okoline potaknula na proučavanje?**

Da, potaknula sam svoju mamu da svakodnevno proučava Bibliju (imala je problema s ustrajnošću).

? **Imaš li neko posebno iskustvo vezano uz Bibliju i proučavanje?**

Najveće iskustvo mi je da mi Bog daje ustrajnosti da nastavljam dalje sa čitanjem Biblije.

IVANA ŠADEK

Teološki Od(s)jek

RIJEČI KOJE MIJENJAJU

-- Darko Pirija --

“Č ospodine... nego reci riječ i ozdravit će sluga moj” (Lk 7,6.7). Ovaj kratki isječak iz Isusovog života zorno svjedoči ne samo o djelotvornosti Njegovih riječi, već i o tome kako su i pojedinci iz Isusovog neposrednog okruženja doživljavali snagu Njegovoga govora. Dva su važna razloga zbog kojih je dobro razmišljati o utjecaju izgovorene riječi. Riječ, pisana i utjelovljena, oblik je Božje preobražavajuće nazočnosti u svijetu kojom nas mijenja kao pojedince i zajednice vjernih. Drugi razlog je naše poslanje, propovijedanje Riječi u pluralističkom društvu koje unatoč inflacije riječi u javnom diskursu nerijetko obilježava siromaštvo sadržaja i duha, gubitak smisla te jalovost i prijevarnost njegovih poruka. Nedavni primjer je i javno obraćanje poznatog ulagača Geogra Sorosa *New York Timesu* koji se, govoreći o uzrocima svjetske ekonomske krize, osvrnuo i na takozvane “multiplikatore optimizma”, pojedince i skupine koji riječima šire optimizam iako svi pokazatelji ukazuju na suprotno, duboku ekonomsku krizu. Time ulijevaju lažnu sigurnost i nadu zbog ostvarenja svojih kratkoročnih materijalnih probitaka produbljujući krizu i zatirući i ono malo preostalog povjerenja.

Zato je dobro imati na umu i činjenicu da se u suvremenoj znanosti o komunikaciji češće govoriti o vještini oblikovanja i prenošenja poruka nego o povezanosti osobnog integriteta i poruke koje želimo prenijeti. Upravo zato želio bih da se podsjetimo na presudnu ulogu karaktera za uspješno komuniciranje jer je to jedna od temeljnih odlika onih koji, prema Svetom pismu, žele da njihove riječi mijenjaju bližnje i neposrednu životnu okolinu. Jednako tako je važno naglasiti i činjenicu da ako želimo polučiti uspjeh kao navjestitelji evanđelja u svim njegovim oblicima nije dovoljno govoriti samo o integritetu pojedinca, već i o integritetu zajednice kojoj pripadamo. Slušatelji prvenstveno vrednuju naše poruke kroz prizmu naše osobnosti, ali i prizmu specifičnog okružja iz kojeg progovaramo.

Snaga Isusovih riječi izvirala je iz Njegove zajednice s Ocem. Njegove riječi su oslobađale jer je On bio slobodan od grijeha. Njegove riječi su iscjeljivale jer je On bio ljubav. Njegove riječi su ulijevale povjerenje jer je On bio istina. Ako želimo da i naše riječi budu oblik Božje nazočnosti u ovom svijetu tada dopustimo da Božji duh prebiva u nama. Ako želimo da naše riječi preobražavaju one koji ih slušaju dopustimo da prvo preoblikuju nas. Živimo Isusovu poruku: “Ako me tko ljubi, držat će moju riječ...” (Iv 14,23). Ovakva ljubav trajno mijenja živote jer praktično pokazuje vjeru u obećanje “Blago onome tko vrši proročanske riječi ove knjige” (Otk 22,7).

2. Koristi razne prijevode, a najbolje originalni tekst: Prijevode treba uspoređivati, jer nema jednog dobrog prijevoda. Svaki prijevod je ustvari interpretacija. Kod prijevoda vrijedi pravilo da je bolji onaj prijevod koji je sačinila grupa autora od onog gdje jedna osoba uzima na sebe da prevede kompletну Bibliju od početka do kraja. Teško je da jedna osoba može biti stručna i za starozavjetne proroke, i za novozavjetnu evanđelja i za Pavlove poslanice. Prijevodi kod kojih pojedine biblijske knjige prevede stručnjaci za pojedina područja, odnosno kod kojih se udružuje tim stručnjaka, imaju veću vjerljivoću točnosti. Međutim i pored svega prijevode treba uspoređivati, a po mogućnosti i osobno zaroniti u originalni hebrejski i grčki tekst.

3. Provedi većinu vremena studirajući dijelove Pisma koji su jasni (npr. Evanđelja):

Kroz jasne dijelove Pisma oni nejasni mogu se pojasniti (npr. 7 pečata ili 7 truba iz Otkrivenja). Isključiva fascinacija težim tekstovima (npr. o kraju vremena) neizostavno će odvesti do čudnih i iskrivljenih tumačenja. Jasni dijelovi Biblije su ono s čime trebamo početi i na što trebamo stavljati naše težište. Cilj je upoznati se s Bogom i Njegovim općenitom djelovanjem, a tek kada smo ga upoznali preko jasnih dijelova, spremni smo uroniti u manje jasne koji će tada biti čitani i tumačeni u svjetlu jasnih.

4. Usporedi rezultate svog studija s puno općeg čitanja Pisma: Kada se tekstovi čupaju iz konteksta lako si je zamisliti stvari kojih ustvari nema u tekstu. U procesu čupanja iz konteksta centralna poruka odlomaka u pravilu bit će promašena. Neophodan nam je osjećaj za širinu i sveobuhvatnost Božjeg otkrivenja, a takav osjećaj se može dobiti samo s puno općeg čitanja. Uzmimo si u zadatku u jednom čitanju pročitati cijelu biblijsku knjigu. Za neke od njih nećemo trebati više od 10 minuta, a za one dulje, poput Evanđelja, trebat će nam nekih dva sata. Pri takvom čitanju dobiva se osjećaj za piščevu misao i njegovu cjelokupnu poruku, što će nas sačuvati od krivih interpretacija u detaljima.

5. Budi kontinuirano otvoren za savjet kolega, posebno kada se kolege ne slažu: Obično volimo slušati one koji se slažu s nama.

Međutim, veliki ljudi imaju snage suočiti se s protivljenjem i učiti iz tuđeg neslaganja. Posebno ako se puno ljudi ne slaže s nama, a još ako su i stručni u području koje se izučava, onda je bitno obratiti pozornost na neslaganje. Uvijek postoji mogućnost da su drugi proniknuli dublje u tekst od nas osobno i da su mu bolje ušli u srž.

6. Budi pažljiv s upotrebom Ellen White citata izvan konteksta:

Nekada mi volimo dokazivati naše stavove citatima drugih pisaca.

Međutim, uvijek je neophodno imati na umu kontekst. Ako je nešto napisano u nekom drugom kontekstu, odnosno u drugim okolnostima, to onda možda i nije primjenjivo na našu situaciju.

Kontekst će odrediti primjenjivost. Stoga je bitno prije primjene provjeriti okolnosti u kojima je nešto rečeno.

7. Redovito otvaraj Božju Riječ:

Kako bismo ostali u vezi s Bogom i s Njegovim otkrivenjem i kako bismo bili u skladu s Njegovim normama i moralnim pravilima, neophodno je biti stalno u kontaktu s Biblijom. Nađimo si svakodnevno vrijeme za proučavanje Biblije. Ona nas danas sprema za život u savršenim uvjetima Neba, a njenom primjenom u svakodnevnicu ona već danas unosi blagoslove u naš život.

Cilj Biblije je da nam bude na blagoslov u našoj svakodnevici. U njoj nam se Bog otkriva razumljivim jezikom kako bismo upoznali Njega i Njegove namjere s nama. Njegova je želja uvesti nas u krug svoje obitelji i u savršene okolnosti kraljevstva koje nam sprema. Moja je želja i molitva da svakodnevnim čitanjem Biblije uskladimo naše životе s biblijskim principima i normama kako bismo već na ovoj zemlji osjećali Božje blagoslove i spremali se za život u savršenom svijetu kojeg nam Bog spremi.

PATHFINDER

siječanj - veljača 2012.

[Broj 13]

U ovome broju:

Još jedan običan dan.....	16
Biblijska odbojka	17
Lisice iz Maribora	18
Hrast lužnjak	20
Bijela vrba	21
Put Kristu	22

facebook.

POSTAJEMO MODERNI IZVIĐAČI

U mjesecu siječnju ove godine tematski se poklopio prošli broj Odjeka (br. 112) koji je govorio o Facebooku i radni sastanak izviđača održan 22. siječnja u Zagrebu. Što se zapravo dogodilo? Sastanak koji je bio vrlo plodonosan, kreativan i pun novih i zanimljivih ideja, kako često znamo reći: "Pun pogodak!", očigledno je ostavio veliki trag na izviđačko društvo. Ne samo da su svi žurnuli s organiziranjem izviđačkih sastanaka, već su se aktivirali i uključili svoja društva na Facebook. Otvorili su profile svojih izviđačkih grupa na kojima svaki KID pokazuje što se događa na sastancima i što dalje planiraju raditi. Vrlo je lijepo vidjeti ovako "žive" sastanke izviđača. Poslije radnog sastanka počele su rasti i otvarati se grupe na Facebooku kao gljive poslije kiše. Zaista je lijepo vidjeti sve te grupe. Velika je prednost što možemo svi lajkati i biti brzo informirani o događajima u pojedinom KID-u te i slične ideje primjenjivati i na svojim sastancima. No tu postoji i mala opasnost, kao što smo i pisali u prošlom broju. Ne smiju nam lajkanje i aktivnosti na Facebooku oduzeti dragocjeno vrijeme za prirodu i međusobno osobno druženje jedni s drugima. Pripazimo, jer uvijek kreće malo pomalo i onda nestanu granice...

Vjerujem kako nam se to neće dogoditi, jer smo mi pravi izviđači. Ove godine imamo bogati izviđački kalendar, od sastanaka koje imamo redovito u našim KID-ovima, a posebnost je što ćemo u mjesecu travnju imati II. izviđačko natjecanje.

Zato, izviđači, više sastanaka i praktičnog vježbanja!

Vaš Bobo S. Maričeta

JOŠ JEDAN OBIČAN DAN NA MORU

Bilo je to jednog ljetnog jutra na otoku Braču. Iako je bilo sunčano vrijeme, vjetar je zvijždao i velikom brzinom tjerao riješke oblake po vedrom nebu. Zrak je mirisao na borove koji su rasli u blizini, a parkiće koji se nalazio ispred moje zgrade u Supetu je bio još uvijek prazan. Kao i obično, doručkova sam, izšao ispred zgrade i sjeo na zidicu. Čekao sam da se skupi moja ekipa za igru. Imao sam samo pet godina i volio sam sa svojim prijateljima provoditi dane na plaži i u vodi, skupljajući rakove, morske ježeve i školjke s kojima smo se rado kasnije igrali i natjecali čiji su veći i tko ih ima više. Vrhunac naše igre je bio popeti se na moj veliki, okrugli žuto-bijeli madrac (dušek) i obilaziti uvale i stijene. Pošto moj madrac nije bio čamac i nije imao rubove, često bi nam ono što smo ulovili znalo pasti natrag u vodu, a katkad bi i mi sami znali skliznuti s madracima i pljušnuti u vodu. Taman kad bi se ugrijali na popodnevnom suncu, madrac bi se nagnuo i mi bi se svih prevrnuli u vodu. Usljedilo bi pljuškanje, vikanje, hvatanje zraka, penjanje na madrac, pa opet klizanje i padanje. Toga nam je stvarno već bilo navrh glave! Zato smo maštali o čamcu kojeg smo vidjeli kod starijih dječaka. Da smo imali njihov čamac mogli smo svi stati u njega i lijepo ploviti kako treba. Ne bismo padali ni mi, a ni naše teško stečeno blago. No dečki nam ga nisu željeli niti posuditi, niti iznajmiti, a roditelji su nam govorili kako smo mi još premali za takvo što.

Dakle sjedio sam na zidicu i u svojoj maloj glavi razmišljao i kovoao planove što ćemo toga dana zanimljivo i uzbudljivo raditi mojim prijateljima i ja. Hoćemo li se igrati u pijesku ili ćemo gledati starije kako se bočaju? Možda odemo i do naše pećine, ili pak na okrugli bazen. No ubrz je moj plan postao jasan.

Naime, toga je dana prije nego se društvo okupilo, naišao jedan stariji gospodin, moj prijatelj iz susjedstva i ponudio mi svoj veliki gumeni čamac. On je znao koliko volim biti na moru i u vodi, pa mi je odlučio posuditi ga na jedan dan. Rekao mi je samo da pazim na njega da ga ne bih probušio i da ne idem s njim daleko od obale jer je prevelik za mene. Zamislite moje oduševljenje. Mojog sreću nije bilo kraja! Nisam oklijavao ni sekundu. Prihvatio sam ponudu, zahvalio se i zgrabio čamac. Tada se pojavio problem. Nisam ga mogao odnijeti sam na plažu. Pitao sam mamu bi li mi ona u tome pomogla, ali je ona imala nešto za obaviti tako da sam morao pričekati. Sekunde su za mene bile sati pa sam stalno propitkivao kada ćemo krenuti na plažu. Napokon je mama rekla da smo spremni za polazak. Ona je jednom rukom držala moju malu sestruru, a drugom čamac čiji sam drugi kraj ja ponosno iza nje držao i nosio bliže svom cilju. Nisam želio čekati svoje prijatelje jer sam od silnog uzbudnja želio biti s čamcem u vodi što prije. Majka se zabavila sa sestrom, tako da sam mogao u miru biti sam svoj kapetan. Stajao sam na plaži okrenut prema moru. Avantura me čeka! U daljinu se video Split. Vjetar je puhao i talasao more, a u izmaglici se nazirao veliki bijeli trajekt "Vladimir Nazor" koji se spremao usidriti u Supetarskoj luci. Ispred mene je bio moj dva metra dugačak, crno-crveni čamac. Ljudi na plaži nije bilo mnogo jer je bio rano, a i puhao je vjetar. Čamac sam odlučio isprobati u jednoj uvali iza koje je bilo otvoreno more jer mi je čovjek koji mi je posudio čamac rekao da ne idem s njim daleko. Bio sam mali i bojao sam se ići u dublju vodu jer nisam baš dobro plivao. U dubokoj vodi je sve crno ispod tebe, a kružile su priče da tamо ima

opasnih i velikih riba, tako da nisam želio s njima imati posla. Ništa nije moglo narušiti moju sreću, tako sam bar ja mislio. Ušao sam u čamac jednom nogom, a drugom sam se odgurnuo od pješčane obale. Sloboda!

Isplovio sam! Bio sam sretan i užbuđen. Eh, da me bar sad vide moji prijatelji! Sam u velikom čamcu! Osjećao sam se ponosno. Dok sa klečao u svom čamcu, vjetar mi je puhao kroz kosu, i ja sam polako plutao po uzburkanoj površini vode. Osjećao sam se kao mali kapetan velikog broda koji ide u obilazak svijeta. Nagnuo sam se preko ruba čamca i promatrao morsko dno. Ispod mene su po pjesku bili sitni kamenčići i školjke. Popodne ču se vratiti s dečkima pa ćemo ih izroniti, mislio sam. Ja ću biti kapetan. Onda sam ugledao morske vlasulje, bile su žute, a nedaleko pokraj njih je bio morski krastavac i par ježeva. Duboko dolje jedan je mali rak samac vukao svoju kućicu po pijesku i iza sebe ostavljao trag probijajući se između dvije tri školjke. Zanimljivo je bilo gledati što se događa u moru ispod tebe, preko ruba čamca. Žamor ljudi polagano je utihnuo, a kupači više nisu bili oko mene, no nisam obratio pozornost na to. Gledao sam velike stijene ispod sebe čiji su se obrisi nazirali u dubokom moru. Sivi pijesak koji je do tada bio na morskom dnu polako je obrastao u travu, sve dok najednom sivo, pješčano, morsko dno nije poprimilo tamnosmeđu, a potom i crnu boju! Crnilo! Sve oko mene je bilo crno i jako duboko. Podigao sam pogled da bih video gdje je plaža, ali sam ugledao pred sobom otvoreno more, valove i Split sa svojim brdimu u daljinu. Bio sam pedesetak metara od trajektnje rute. Kada sam se okrenuo ljudi na plaži su bili sitni kao mravi, a plaža je bila kojih dvjestotinjak metara daleko. Nisam ni primjetio da sam više od pola sata gledao u more i da me je vjetar odnio na pučinu.

Uplašio sam se. Počeo sam se derati i vikati upomoć, no nitko me nije čuo. Moje mame nije bilo na vidiku, a niti mojih prijatelja. Vjetar me samo nosio sve dalje i dalje u valovito more. Ostao sam sam. Odjednom mi je bilo hladno i dan više nije bio tako lijep. Svuda su bili sivi oblaci. Počeo sam plakati i sav preplašen vikao cijelo vrijeme upomoć. Nisam mogao skočiti izvan čamca i plivati, bojao sam se dubine, a i posuđeni čamac nisam smio izgubiti. Oko mene nije bilo nikoga i bio sam bespomoćan.

Danas znam da je Bog imao svoje prste u ovom događaju i da je video moju opasnu situaciju jer sam nakon par minuta svoje panike bio svjedok nečeg čudnovatog. Ispred mene je iz vode izronila crna glava sa žutom maskom i dihalicom. Velike oči su me mirno promatrале iza stakla maske. Ostao sam u šoku, prepao se još više, skamenio se i sjeo u kut. Prestao sam plakati. Ronilac koji se tu našao, bez ijedne riječi, vukao je čamac i otpratio me na obalu gdje me dočekala uplašena mama. Ona se zahvalila, ali je on bez riječi zaroni brzo u more i nestao. Mama mi je i ispričala cijeli događaj koji je ona pratila s obale, iako se i ja dobro sjećam svih detalja.

Ovaj događaj sa sretnim završetkom govori nam da kao djeca, izviđači i kao kršćani, moramo dobro znati procijeniti svoje

mogućnosti. Često čovjek u životu misli da može mnogo više nego što je zaista u stanju podnijeti, i zbog toga i zapadamo u probleme. Po vjetrovitom vremenu, onako malen nisam mogao nikako izići na kraj s velikim gumenim čamcem koji je bio namijenjen odraslima. Isto tako na primjer, ljetna vreća za spavanje sigurno nije namijenjena velikim zimskim minusima. Mi moramo dobro utvrditi sve okolnosti u kojima se nalazimo. Iako je puhač vjetar nisam predvidio da mi se neko zlo može dogoditi. Ipak, trebao sam budno pratiti što se oko mene događa.

Mi danas trebamo pratiti događaje oko sebe, jer bi nam se moglo dogoditi da kada se prenemo iz svakodnevnih događaja i životnih aktivnosti, shvatimo kako smo daleko otigli, promašili ili kako je kasno za naš duhovni život i prijateljstvo s Isusom. I ne samo naš nego i naših prijatelja. Mi znamo iz Božje Riječi da Isus uskoro dolazi. Možda nisam trebao biti sam na brodu, već su na brodu trebala biti bar još dva-tri dječaka. Da su sa mnom bili moji

prijatelji, stvari bi se sigurno bolje odvijale. Mi često želimo ispasti važni i veliki u svojim i u očima drugih ljudi, kao što imamo primjer iz Biblije kada je apostol Petar želio biti velik u čima svojih prijatelja kada je hodao, ili bolje rečeno – tonuo, po vodi prema Isusu. To nas uči da uvijek zadržimo svoj pogled na Kristu te nećemo osjetiti strah od života u kojem se nalazimo. Tako nećemo ispasti iz priče, nego još k tome – tek tada s Kristom počinje prava avantura: puna hrabrosti, žrtve, zalaganja, i dobrih djela koja će upotpuniti sve naše snage i energiju, te nam usred poteškoća i nevremena i različitih okolnosti donijeti sretan ishod.

Bog je rekao: "Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo ćeš tada biti sretan i uspijet ćeš u pot hvatima. Nisam li ti zapovjedio: odvaži se i будi hrabar? Ne boj se i ne strahuј, jer kuda god podješ, s tobom je Jahve, Bog twoj." (Jošua 1, 8.9)

BIBLIJSKA ODBOJKA

Lokacija: unutrašnji prostor

Trajanje igre: 15-40 minuta

Broj igrača: 6-16

Tip igre: svi izviđači

Oprema:
Biblijka
kreda
ploča
stol
balon

Cilj igre: Upotrijebite ovu dinamičnu igru kako biste djeci pomogli pri učenju biblijskih redaka napamet.

Napišite jedan biblijski redak na ploču. Zatim podijelite djecu u dvije skupine te neka stanu na suprotne strane stola. Dodajte napuhani balon jednoj skupini te neka ga "servira" drugoj. Svaka skupina ima samo po tri puta pravo udariti balon prije nego što ga uputi natrag preko stola drugoj skupini. Ako balon dodirne pod, skupina na čijoj se strani nalazi balon mora zajedno (jednoglasno) pročitati biblijski redak. Kad god se redak pročita, izbrišite po jednu riječ. Nastavite sve dotele dok jedna skupina ne ostane bez čitavog teksta te mora napamet reći čitav redak.

LISICE IZ MARIBORA

Kao mariborski izviđači već se dvije godine svakih četrnaest dana redovito sastajemo na izviđačkim sastancima. Nazvali smo se "Lisičice i lisjaci" jer je i naš grad Maribor već godinama poznat po organiziranju ženskoga skijanja za Zlatnu lisicu. Više smo skupina djevojčica jer nas je trenutno pet djevojčica i jedan dječak i to u dobi između pet i jedanaest godina.

U proteklom razdoblju puno smo toga naučili iako u kampiranjima nemamo baš puno iskustva. Prijе svega, bitno je da polažemo vještine i vještarstva koje su korisne za naš rast i razvoj kako bismo izrasli u zdrave i korisne članove naše crkvene, a i šire zajednice. Odlučili smo da ćemo sa svojim znanjem i spretnošću služiti Bogu, svojim bližnjima i da ćemo poštovati i voljeti prirodu koju je stvorio naš Stvoritelj. Zato naše učenje, druženje i stvaranje nije suhoporno, već zabavno pa rado dolazimo na sastanke.

U proteklom razdoblju smo već puno toga korisnoga naučili.

Naučili smo vezati različite čvorove i koristiti ih za pletenje mreže, privezivanje predmeta kao i za svakodnevnu uporabu i izrađivali smo ljestve od drveta i konopca.

Izrađivali smo kućicu za ptice i tijekom zime ih hranili jer znamo da je potrebno brinuti i o životinjama, posebno pticama, kada snijeg prekriva zemlju i ne mogu same tražiti hrani. Također smo naučili prepoznavati različite vrste ptica po izgledu i učili smo o njihovoj prehrani. Prepoznavali smo listove cvijeća i drveća i otišli u šumu tražiti gljive koje smo zatim skuhali i pojeli kao ukusnu juhu od gljiva.

Naravno da nismo zaboravili i na duhovni rast i razvoj. Učili smo o Bibliji i naučili napamet redoslijed knjiga Novoga zavjeta, zlatno izviđačko pravilo, psalme, molitvu Oče naš i, naravno, izviđačku prisegu koju mora znati svaki izviđač.

Od ručnih radova šivali smo dugmad, na stroju za pletenje svatko je sebi ispleo šal, izrađivali smo podloške za čaše od lika (rafije) i mrežu za koš od špage. Tako smo se vježbali u ručnoj spretnosti, strpljivosti i ustrajnosti.

Nismo zaboravili niti na sportske aktivnosti koje su značajne za zdrav i skladan razvoj našega tijela i vježbanje ravnoteže. Od sportskih aktivnosti išli smo se sanjkatiti na Pohorje, a malo smo naučili i skijati zahvaljujući strpljivom podučavanju našega vođe izviđača Andreja Zelenka. Okupljamo se i na klizanju i već smo više puta odlazili na led gdje je potrebno imati dobру ravnotežu. Penjali smo se po osiguranim penjalicama na drveću u adrenalinskom parku gdje je sigurnost zajamčena i jačali smo snagu svojih mišića kao i spretnost. Više puta smo išli i na izlete na obližnja Mariborska brda.

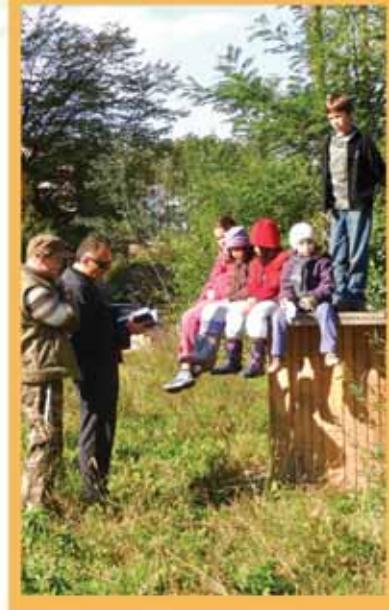
Nismo zaboravili na rad u kuhinji pa smo zato za Novu godinu ispekli kekse i s užitkom ih pojeli.

Organizirali smo kesten piknik gdje smo učili slagati ognjišta, tražiti materijal za vatru i učili smo na koji način možemo zapaliti vatru. Neki od nas smo prvi put u životu imali u rukama šibice i palili smo ih pod nadzorom jer se djeca ne smiju sama igrati šibicama budući da je to opasno. Ispekli smo kestenje i s užitkom ga pojeli.

Upoznavali smo kompas i učili kako se orijentirati u prirodi s kompasom, zvjezdama i drugim znakovima.

Izrađivali smo glazbene instrumente i učili se koristiti ih. I na kraju, što nikako ne znači da je to najmanje bitno, pripremali smo i programe za bogoslužja i za te prilike učili smo pjevati razne pjesme i recitirati psalme.

Evo, to je nešto od aktivnosti koje smo radili u proteklom razdoblju. Kod izviđača u Mariboru uvijek je zabavno. Mi, Lisičice i lisjaci, veselimo se tome što ćemo imati mogućnost upoznati i druge izviđače iz drugih krajeva.

UPOZNAJMO DRVEĆE NAŠIH KRAJEVA: **HRAST LUŽNJAK (QUERCUS ROBUR L.)**

STANIŠTE: Hrast lužnjak raste u nizinskim područjima. Traži plodno, duboko tlo s visokom razinom podzemne vode (uz velike rijeke: Slavonija, Podravina, Posavina, Međimurje).

OPIS STABLA: Hrast lužnjak je listopadno stablo visoko 20-40 m, promjera do 3 m. Na starijim stablima kora je uzdužno i poprečno ispučala, debela i do 10 cm. Korijen je veoma snažan. Listovi su prepoznatljivi: duboko, nepravilno urezani, do 20 cm dugi i 10 cm široki. Na granama su listovi smješteni u čupercima pa krošnja često zna biti isprekidana i kroz nju se može vidjeti nebo. Kao i mnoga druga stabla hrast lužnjak ima odvojene muške od ženskih cvjetova, ali su smješteni na istome stablu. Oprasivanje je vjetrom pa cvjetaju u vrijeme listanja. Plod je žir. Sjemenka mu viri iz kapice, a dozrijeva u rujnu i listopadu. Lužnjak donosi svoje prve plodove tek u zreloj dobi (stablo starija od 60 god.) i od tada plod donosi svake 2-7 god. čitavog svog života.

ZANIMLJIVOSTI: Hrast lužnjak može doživjeti duboku starost. Najstarijim stablom u Europi smatra se hrast u mjestu Stelmuže (Litva) koji je star oko 1500 god. I u Hrvatskoj su poznata stara, ogromna stabla u slavonskim šumama. Lužnjak ima izuzetno tvrdo drvo (lat. robur = snažan).

Zanimljivo je da je drvo trajno i pod vodom, pa se koristilo za izgradnju mostova i brodova (Francuzi i Englezi su planski sadili lužnjak za potrebe mornarice). Jednako tako od ovog hrasta izrađuju se željeznički pragovi, parketi, namještaj, stubišta.

U vrijeme oskudice žirevi su služili kao hrana (pečeni, kuhanji, mljeveni u brašno) iako su vrlo gorki i trpki. Tako Plinije piše da je žir najsladji kad se ispeče u pepelu. Odlično odolijevaju olujnom nevremenu pa ga sade u parkovima (u Velikoj Britaniji poznati su sađeni primjeri stariji od 1000 god.).

LJEKOVITOST: Široku primjenu ima hrastova kora koja se skida u proljeće s mlađih grana dok je još neraspucana. Najučinkovitija je svježa. Pomaže kod niza bolesti (prosirene vene, ispučala koža, proljev, povraćanje i dr.). Izviđaćima može biti zanimljiv podatak da se čaj od hrastove kore (kuhan 10 minuta u 0,5l vode) pije kod ujeda zmije i uboda otrovnih kukaca.

Osim hrasta lužnjaka poznat je HRAST KITNJAK u brdskim predjelima sjeverozapadne Hrvatske, SLADUN ili BLAGUN raširen je u Dalmaciji kao i CRNIKA ili ČESMINA. Spomenimo još CER čija kapica na žiru podsjeća na šubaru, te HRAST MEDUNAC. Pluto za izolaciju ili za čepove dobiva se od kore hrasta plutnjaka koji ne raste u Hrvatskoj. Kod Zadra je poznat i tzv. ZELENI HRAST koji je dobio ime po tome što u jesen ne gubi lišće već ostaje zelen cijele godine. Zanimljivo je da oko njega nema novih mlađih zelenih hrastova koji bi se razvili iz žireva iako ovo stablo donosi redovito svoje plodove. Stoga je ovo stablo zaštićeno kao spomenik prirode.

Hrast je rasprostranjen na području čitave Europe, Male Azije i Kavkaza.

*Literatura: Nikolić, T.; Kovačić, S. 2008.: Flora Medvednice, ŠK Zagreb
Grlić, Lj. 1990.: Enciklopedija samoniklog jestivog bilja, A. Cesarec Zagreb
Marčinković, J. 2001.: Božja biljna ljekarna, ŠK Zagreb*

UPOZNAJMO DRVEĆE NAŠIH KRAJEVA: **BIJELA VRBA (SALIX ALBA L.)**

STANIŠTE: Bijela vrba raste uz rijeke i poplavna područja. Voli jako vlažno tlo te puno svjetla. Pojavljuje se u velikim skupinama s drugim vrbama i topolama. To je jedno od najbrže rastućih velikih stabala, ali je i kratkog životnog vijeka.

OPIS STABA: Bijela je vrba listopadno stablo visoko do 25 m i opsega do 1,5 m. Deblo joj je nepravilno, a grane iskrivljene, gotovo vodoravne, oblikuju razgranatu krošnju. Na stariim stablima kora je svijetlosiva, debela 3-4 cm te koso ispuštaljiva. Korijen joj je veoma razgranjen. Listovi su do desetak centimetara dugi, s donje strane gusto bijelosvilenkasto dlakavi (odatle ime ovom stablu). Muški i ženski cvjetovi razvijaju se na odvojenim biljkama pa tako postoji muško i žensko stablo vrbe. Cvjetovi su skupljeni u mace. Muške su mace žute zbog peluda koji se raznosi vjetrom, a ženske su sive i ljudi ih beru u rano proljeće te stavljaju u vase. Zovu ih cica mace.

ZANIMLJIVOSTI: Kora bijele vrbe sadrži SALICIL, tvar iz koje se dobiva salicilna kiselina koja se primjenjuje za ublažavanje bolova i snižavanje temperature. Danas se upotrebljava umjetno dobivena salicilna kiselina od koje se spravlja aspirin ili andol. O tim je ljekovitim

svojstvima pisao i Hipokrat u 5. st. pr. Kr., a slični se zapisi spominju kod Egipćana, Sumerana, Asiraca te američkih Indijanaca. Bijela je vrba poznata po čvrstom drvetu od kojeg se pripravljuju potporni kočci za vrtove, šperploče i celulozu.

Nekada se drastično orezivala kako bi se dobile mlade grane od kojih su se plele košare.

Osim bijele vrbe poznata je i ŽUTA VRBA čija je kora jarkožute boje, a grančice su savinute. U uzgoju je česta i ŽALOSNA ili TUŽNA VRBA koja je dobila ime po visećim granama.

Vrba je rasprostranjena na području srednje i južne Europe, u umjerenim područjima Azije i u sjevernoj Africi.

Literatura: Nikolić, T.; Kovačić, S. 2008.: Flora Medvednice, ŠK Zagreb
Šilić, Č. 1990.: Atlas drveća i grmlja, SP Svetlost, Sarajevo

RADNI SASTANAK VODA I ZAMJENIKA IZVIĐAČA PRI SKID-U

U nedjelju 22. siječnja 2012. u Zagrebu se održao radni sastanak vođa i zamjenika KID-ova. Na tom sastanku ukupno je bilo prisutno petnaest vođa i zamjenika s time da su vođa i zamjenik KID-a "Maslina" prisustvovali preko Skypea.

Bio je to sastanak kojeg smo svi očekivali i koji će zasigurno unijeti novi elan u rad naših krčanskih izviđačkih društava.

Razmjena iskustava u radu s izviđačima te bolja povezanost među KID-ovima i sa samim SKID-om bila je jedna od glavnih tema našeg sastanka, a uz to osvrnuli smo se i na program koji nas očekuje, ujedno i najviše oduševljava, a to je izviđačko natjecanje koje će se održati u Zagrebu. Nakon nekoliko sati razišli smo se radosnog duha i u želji da prenesemo nove informacije našim KID-ovima. Uskoro je i sljedeći sastanak, ali ovoga puta svi ćemo biti povezani preko Skypea. Do tada veliki pozdrav i dobro izviđaštvo svima.

PUT KRISTU

- 1.** Nauči korake prema spasenju:
  - a) Bog je Ljubav (1 Iv 4,8). Bog me jako voli (Jr 31,3). Bog voli svakoga (Iv 3,16).
  - b) Ja sam grješnik. Svi čine zlo i svi su grješnici, dakle svi trebamo spasenje jer će svi grješnici umrijeti zauvijek (Rim 3,23).
  - c) Bog je poslao Isusa da umre kako je ne bih trebao umrijeti zauvijek (Iv 3,16). On je uskrsnuo kao moj Spasitelj (1 Kor 5,3,4). Kada prihvatom Isusa svi će moji grijesi biti oprošteni (Iz 1,18; Ps 51,7-11; 1 Iv 2,1,2).
  - d) Spasenje je dar koji mi Bog poklanja. Samo trebam zamoliti Isusa da bude moj Spasitelj (Iv 1,12). Bog čuje moje molitve.
  - e) Ako sam prihvatio Isusa, postao sam nova osoba, koja ne želi činiti zlo, jer volim Isusa i On voli mene (Iv 3,3-7; 2 Kor 5,17).
  - f) Mogu biti siguran u svoje spasenje nakon što sam Isusa zamolio da bude moj Spasitelj (Iv 3,16; Heb 13,5). Jer sam grješan, još ču ponekad pogriješiti, ali ako Isusu priznam svoje grijeha, On će mi oprostiti i potpuno izbrisati moju krivnju (Jr 31,34). Bog želi da ih priznam i onim ljudima koje su ta moja zla djela povrijedila (1 Iv 1,9), da im se iskupim za to (Lk 19,8) i da potpuno napustim grijeh (Iv 8,11).
- 2.** Pročitaj i razgovoraj s odraslim osobom o 4 od navedenih zapisa o spasenju:
  - a) obraćenje Etiopljana (Dj 8,26-40);
  - b) Naamanovo ozdravljenje (2 Kr 5);
  - c) Isusova ljubav prema djeci (Mt 19,13-15);
  - d) Izgubljena ovca, novčić i sin (Lk 15);
  - e) Zakej (Lk 19,1-10);
  - f) Obraćenje zatvorskog čuvara (Dj 16,21-34).
- 3.** Nauči napamet: Iv 3,16; Dj 16,31 i 1 Iv 1,9.
- 4.** Redovito odvoji vrijeme koje ćeš provoditi u miru s Isusom.
- 5.**
  - a) Donesi osobnu odluku da ćeš prihvati Isusa kao svog Gospodina i Spasitelja. O svojoj odluci razgovoraj s roditeljima ili vodom izviđača.
  - b) Napravi traku za nogu i ukraisi je kako želiš, a napiši gore i ove riječi predanja:
Ja _____ (tvoje ime) sam danas, _____ (datum) prvim koracima krenuo prema Isusu sa _____ (ime odraslog svjedoka).
  - c) Pokaži traku s predanjem vođi izviđača kako bi dobio potvrdu i bedž.

POMOĆ:

1. Napravite ove korake jednostavnima koliko je to potrebno da bi ih dijete moglo shvatiti. Najvažnije je da ono prepozna prirodu grijeha (činjenja zla) i njegove posljedice (vječna smrt) i onda zamoli Isusa za oprost i osobno spasenje.
2. Ove priče su odlične i mogu poslužiti većoj djeci kao podloga za dječju propovijed u crkvi, klubu izviđača ili obiteljskom bogoslužju. Poslužite se ovim pričama kako biste djeci naglasili Božji veliki interes za njihovo spasenje.
3. Prijedlog: Napišite tekstove na bookmarkere za djecu da ih stave u svoje Biblije ili poklone nekome tko želi naučiti više o Isusu.
4. Potaknite djecu da planirano redovito odvoje vrijeme za Boga, može s roditeljem ili obitelji, u klubu ili nasamo. Predanje je ključno, ono je osnova, treba biti kontinuirano i praćeno rastom osobnog odnosa s Bogom.
5. Osobno predanje je kod djece često spontano i javno vidljivo. Ova nagrada podržava odluku o predanju donesenu kod kuće u dogovoru s roditeljima. Kad ovakva odluka kod kuće nije moguća, učitelj izviđača može pomoći da dijete donese odluku i njeguje odnos s Bogom. Toplo dočekajte dijete kao najnovijeg člana Božje obitelji uvjeravajući ga u Božju postojanu i sigurnu ljubav, prihvatanje, oprost i veliku brigu. Preporučite dodatni projekt; potaknite dijete da odgovori na ovu ljubav na vlastiti način, primjerice neka napiše pjesmicu, sastavak, nacrta ili naslika nešto, napravi skulpturu, izrazi se kroz glazbu, video... (nemojte ići na silu!)

Izvori i preporučena literatura:

"Moj Bog" – kurikulum i savjeti za poučavanje u Priručniku za Izviđače.

Put Kristu za djecu od L. P. Carlyle-a – serija od 12 knjižica koja uči o koracima do Isusa.

Kako doista pomoći svojem djetetu voljeti Isusa od D. Habenichta.

Dodatak kurikuluma:

1. "Isusov prijatelj" je nagrada s odličnom prilikom za one koji osvoje ovu nagradu predanja Isusu.
2. Moj Bog 3, Njegova moć u mom životu, traži provođenje vremena s Isusom u tišini.

Željko Porobija

U razredu imamo učenika s kojim se nitko ne želi družiti. I ja sam ga izbjegavao sve donedavno, kad sam otkrio da je on vrlo zanimljiv prijatelj. Sada su me ostali prijatelji iz razreda počeli izbjegavati. Kome da se priklonim?

Vjeruj mi da ti trenutačno donosiš jednu od najvažnijih odluka u svom životu. Hoćeš li i sve ostalo raditi po diktatu drugih ili ćeš se rukovoditi svojim vlastitim uvidima? Ne mislim da trebaš postati crna ovca koja neće ni u čemu uvažavati sud okoline, ali postoje stvari u kojima ne bi nikako smio dopustiti drugima da ti ih diktiraju.

Razmisli prvo o prijateljima iz svog razreda. Zašto se ne druže s tim učenikom? Imam dojam da razlog njihovog odbijanja sigurno nije opravdan.

Vjerojatno se radi o učeniku drugačijeg podrijetla ili imovnog stanja, o nekome koji zapravo ne snosi nikakvu vlastitu krvicu. Iako mladi, učenici znaju biti okrutni prema svojim kolegama, i ponašati se krajnje beščutno. Jesu li to stvarno ljudi s kojima želiš biti prijatelj? Jesu li oni stvarno tvoji prijatelji?

Teško bi se to doalo zaključiti iz ponašanja prema tvom prijatelju i iz ponašanja prema tebi. Da su ti stvarni prijatelji, dopustili bi da se družiš s kime hoćeš, prihvatali bi i tvog prijatelja u društvo. Jer, među prijateljima vrijedi ona izreka: "Prijatelj mog prijatelja je i moj prijatelj." Time što oni ne prihvaćaju tvog prijatelja samo pokazuju da nisu ni tebi prijatelji.

A razmisli i o tome učeniku. Usamljen je, obilježen tko zna čime, jer su to tako odredili ostali učenici. Kako se on osjeća kada tijekom odmora стоји поstrance i nitko ga ne pozdravlja? Ili je sav njegov kontakt s drugima da mu dobace nešto uvredljivo? To da si ti obratio pozornost na njega i pronašao u njemu nešto vrijedno govori vrlo pozitivno o

tebi. Na tebi je da izabereš, ali trebaš biti svjestan da praviš izbor između lažnih prijatelja i jednog pravog prijatelja. Što više vrijedi – pravih deset kuna ili krivotvorenih tisuću?

Mene uvijek pogodi kad čujem ovakve priče. Nisam osobno doživio takvo odbijanje, ali se sjećam da je i u mojoj školi uvijek bilo onih koje su svi odbacivali, zadirkivali na vrlo neumjesne načine, čak i bili nasilni prema njima. Moje je geslo bilo da nikada po tom pitanju ne budem poput drugih. Ako ništa drugo, branio bih takvog učenika ili, ako ni to nisam mogao, barem ih nisam napadao, nego s njima normalno komunicirao. I nikome nisam dopuštao da mi soli pamet o tome hoću li se ili neću družiti s takvima. Prilično me pogoda i to što

nastavnici u školama najčešće to ni ne primijete. Ili se katkad prave da ne primjećuju. Žalosna je to činjenica. Zlostavljanje i odbacivanje od strane vršnjaka ostavlja na duši takvih učenika trajne ožiljke. I ostavlja vrlo negativne crte karaktera na zlostavljačima. Tvoj izbor je tvoj izbor, no, kad si već mene pitao za mišljenje, ja ti ne mogu i drugo reći nego da se družiš s tim prijateljem, a da se uopće ne obazireš na to što tvoji "prijatelji" iz razreda misle o tome. I koliko god ti to bilo neugodno, ustraj u onome što je pravo. I onako ćeš jednom otići iz tog razreda i svi ti tvoji lažni prijatelji će nepovratno nestati iz tvog života. A ovaj pravi prijatelj ti možda ostane za cijeli život.

Moje iskustvo obraćenja

Rođen sam u Sarajevu, u Bosni u studenom 1990. godine. U sljedećih nekoliko mjeseci rat i genocid su se dočepali tog područja. Moj je otac bio Bosanac, a majka Srpkinja. Sljedećih pet godina bile su okrutne, ali one su bile prvi koraci koje je Bog imao za mene. Kroz to vrijeme moja majka, brat i ja maknuli smo se s ratnog područja i na kraju došli u Sjedinjene Američke Države. Nažalost, vrlo smo rano izgubili oca. Ako sada pogledam unatrag, shvaćam da bi mnogi na taj život gledali kao okrutan i bili bi voljni krenuti bilo kojim drugim putem kroz ovih pet godina. Ali, iskreno, ja to ne mogu reći. Te su godine donijele i Božja čuda, upravo te stvari koje su nas spasile. I ne samo to. Kako se put prema Bogu otvarao kroz ovo iskustvo, mi smo se mijenjali.

Možda to nije pravi izraz za mene, moja majka i brat su prije toga živjeli normalnim životom i oni su se mijenjali, ali ja sam rastao u tome. Kao rezultat toga Bog mi je dao jedan poseban dar što je na drugi način bio strašan događaj. Približio me k Sebi, bez da sam i prstom maknuo.

Još se prisjećam priča koje mi je majka pričala o ratu u Bosni. To su pouke i pomažu mi da shvatim što je važno u životu – Bog. Kada je rat počeo i kako se područje na kojem smo živjeli napunilo vojnicima, ljudi su se u zgradi dogovorili da se izmjenjuju čuvajući ulaz kako nitko ne bi napao naše obitelji. Moj je otac bio među njima. Škola u našem susjedstvu služila je kao zatvor i zapovjeđeno nam je da držimo prozore zatvorene kako ne bismo čuli što se tamo događa. Naposljetku, saznali smo da je netko izdao ljudi koji su čuvali našu zgradu i dao njihova imena okupacijskim silama. Vojnici su ušli u zgradu, gađali raznim oružjem (uključujući i bazuke) i zapovjedili ljudima koji su bili na strazi da najedanput izđu. Moj otac je bio s nama u našoj sobi. Išli su od vrata do vrata uzimajući one koji su bili na popisu. Kada su došli blizu naših vrata, moja je majka pala na koljena i glasno molila svoju prvu molitvu. Molila se da ih Bog spriječi da uzmu našeg oca pred našim očima. Vojnici su se zaustavili i otišli na sljedeći kat ostavivši nas na miru.

Moj je otac uspio kontaktirati jednog od svojih prijatelja kako bi nas odveo na kontrolnu točku, ali moj otac je trebao ostati straga zbog svog imena i etničkog porijekla. Na kontrolnoj točki trebali smo odlučiti kamo poći dalje. Ali bilo je stotine ljudi koji su čekali, i auti su dolazili i odlazili tražeći određene ljudе. Nije bilo nikog poznatog tko bi došao po nas u tom kratkom periodu. Na kraju je došao kombi uzimajući koga je mogao. Ljudi su se počeli gurati pokušavajući ući. Žena s cigaretom izšla je iz kombija vičući na njih da stanu. Stali su, i zatim je pokazala direktno na moju majku. Pozvala ju je, međutim, moja je majka stajala još uvijek u šoku. Žena nas je zgrabila i ugurala u pretrpan kombi.

Vedran Beogradlja

Kombi je išao polako kroz šumske putove izbjegavajući bilo kakve konflikte. Došli smo do sela. Ljudi su nagrnuli u centre i mesta gdje su znali da mogući. A mi smo ponovno bili na mjestu koje nismo planirali. Dok smo prolazili kroz selo, jedna je žena pozvala moju majku iz zgrade. Ponovno smo došli u sigurnu luku. Žena nam je dala da provedemo noć u njezinom domu. Iako je bio svibanj, te noći je pao snijeg smrznutvivi selo. Moja je majka osjećala da se treba odužiti ženi. Izisla je kako bi pronašla što će kupiti od nekoliko prodavača što su ostali. Dok je tražila, pretekla je nekoliko muškaraca naoružanih noževima kako razgovaraju jedni s drugima. "Vidiš, trebali smo početi ubijati ovdje, ne prije", prokomentirao je jedan.

Ovaj put bili su nam osigurani autobusi koji su nas odveli dalje od ratnog područja. Išli su različitim trasama, pa ako su jednog napali, druge nisu. Zatim se našem autobusu pokvario motor. Zaustavio se usred jednog sela. Bio je to šok za moju obitelj. Pola sela je gorjelo. Tijela na tlu su bila prekrivena plahnama. Duga polovica sela nije bila dirnuta, ali smo kasnije čuli da je i tamo bilo klanja. Jedan je bio muslimanski, a drugi srpski dio.

Događaji su se redali baš ovako; užas, ali su čuda uvijek bila prisutna. Bog je uvijek bio s nama. Konačno smo bili u mogućnosti doći u Sjedinjene Američke Države kao izbjeglice. I ponovno se život nastavljao na isti način, premda s manje nasilja. Uvijek su tu bile prijetnje i opasnosti, ali nikada nismo bili u oskudici. Vidjeli smo kako ovaj svijet može biti grozан, ali nikada nismo bili prisiljeni podnositi ga. Sve nas je potresalo – od genocida i siromaštva do raka i duga, ali nije nas slomilo niti ranilo. Mi nismo ni za što bili krivi, puno puta smo gubili nadu i nikada nismo mislili da ćemo sve to podnijeti. Ali Bog se nije pomirio s tom situacijom i On je nije prihvatio kao takvu. Bog je dopustio da prođemo kroz ove grozote, ali nas nije ubio kroz njih, niti nas je izgubio. Prvi put sam to uvidio mnogo godina nakon rata. Imao sam san, zapravo dva sna. Ali oni su se nastavljali jedan na drugi. U prvom snu ja sam klečao, plakao, gledajući svoje ruke dok je oko mene bila vatra i mrak. Ne mogu reći gdje sam bio, ali je bilo neko poznato mjesto. Čuo sam: "Gledaj samo u Mene." Podignuo sam pogled i video Krista, Boga. Ponovno je ponovio: "Gledaj samo u Mene." Počeo sam se smijati unatoč onome što me okruživalo dok sam nastavio gledati. Stvari su izgledale svjetlijе. Drugi se san nastavljao na ovaj. Ponovno sam gledao u svoje ruke. Ali osjećao sam se kao da sam se upravo probudio. Nije bilo vatre ni mraka. Stajao sam na zelenom polju. Zrak je bio čist, ja sam bio čist. Dolina u kojoj sam stajao nije imala kraja. U daljinu su bila dva brda, bila su ogromna, ali toliko daleko da sam se morao naprezati da ih vidim. Isti glas mi je opet progovorio: "Ovo je

Novi Jeruzalem." Dok je govorio osjećao sam kako mi se oči zaustavljaju na masivnom gradu koji silazi s Neba. Bio je izrezbaren od nekog kamena, savršeno oblikovan i ukrašen biljkama i drvećem dok su ptice letjele oko njega. Grad je bio poput zelene doline, bez kraja. Iako je prekrivao Nebo cijela zemlja je bila okupana toploim svjetlošću. Klicao sam od radosti ponovno se smijući. Osjećao sam kao da se sjećam vremena iz tih snova. Mogu to osjetiti još i sada, čak i gotovo deset godina kasnije. Prvi prolazi, ali drugi je različit. On nije samo kasniji san, već je potpuno drugačiji, kao kad se probudiš.

Bog je sa mnom, znam to. Također znam da ništa ne mogu postići svojim rukama, svojim ljudskim rukama. Mi nismo zato stvoreni i to nam neće donijeti ni radost ni život. Moj život se mogao završiti bezbroj puta u tih prvih pet godina, ali nije. Moja se obitelj mogla raspasti bilo kada u godinama koje su slijedile, ali nije. Mogao sam odavno zaboraviti ove snove, ali Bog mi neće dati čak i ako pokušam, i ja Mu zahvaljujem na tome. Na kraju shvaćam što je važno, a to je Bog i naša je svrha s Njime. Pouke iz rata su pak druga priča o grijehu. Čovječanstvo odbacuje Boga pokušavajući postići nešto svojim vlastitim rukama. Zasljepljuje sebe pričama o uspjehu, bilo da se radi o običnom bogatstvu ili carstvima, i opravdava to govoreći da je Božja volja. Bog je Izraelce opominjao preko Izajje, a farizeje je opominjao osobno. Oni su stavili štit religioznosti koji su ljudi načinili usuđujući se koristiti Božje sveto ime, ali tražeći svoju vlastitu korist. Bog nam je govorio uvijek iznova od Adama i Eve, dok je Njegov Sveti Duh govorio kroz Galaćanima 3,28: "Nema tu više ni Židova ni Grka; nema više ni roba ni slobodnjaka; nema više ni muškog ni ženskog, jer ste svi samo jedan u Kristu Isusu." Činjenica je da nam je Isus Krist već odavno pokazao svrhu ljudskog postojanja, cjelovitost zakona kojeg je stavio u naše ruke. Rekao nam je da ljubimo Njega, Boga, doslovno sa svime što jesmo, sa svakim trunkom našega bića i da ljubimo sve one oko nas kao što ljubimo sebe. Bog ne gleda na tvoga postignuća, nacionalnost, političko opredjeljenje. Isus Krist je stvorio i spasio ljudski rod. On želi istinski odane vjernike koji polažu svoje živote u potpunosti u Njegove ruke – jednostavno kršćane – a ne bosanske, srpske, hrvatske ili američke domoljube ili bilo što drugo što su ljudske ruke stvorile. On ne gleda na katolike, protestante ili pravoslavce niti na adventiste ili metodiste ili bilo koje drugo zemaljsko religijsko obilježje. On želi ljudе koji su voljni živjeti i umrijeti kao što je to On učinio dajući sebe Njemu, a sve drugo nije samo nevažno nego je čisto usput. Bog me naučio da budem Njegov, samo Njegov, da sve položim u Njegove ruke, a ne u svoje. Njegovi blagoslovi su bili bezbrojni u mom životu i životu moje crkvene obitelji.

POZIV na

molitvu

i Post

“U viđamo složenost vremena u kojem živimo,” zaključili su mladi na radnom sastanku u Crikvenici te nastavili svoju izjavu: “Vrijeme se rapidno mijenja iz dana u dan.” A mi mladi, što je s nama preostalima? Te smo večeri vodili otvoreni razgovor, svjesni stanja da naši mladi napuštaju crkvu te da se, s druge strane, duhovnost sve češće svodi na puku tradiciju. U takvom ozračju rodila se ideja za koju smo se svi jednodušno uhvatili (bilo nas je iz cijele Jadranske unije konferencija): Treba nam molitva i post!

Željeli bismo da kao mladi odete na samotna mjesto i provedete cijeli vikend zajedno, ili da provedete skupa subotu u crkvi. Ostavite za trenutak sve po strani i posvetite se molitvi i postu! Post može biti od hrane, interneta, Facebooka, mobitela ili već bilo čega drugog... Ostavimo to toga dana po strani. Posvetimo se čitanju Božje riječi i molitvi. Ujedinimo se u molitvi moleći se jedni za druge, zbijmo redove čitajući Božju riječ zajedno, hrabreći jedan drugoga. U miru razmišljajmo o tome što je naš nebeski Otac učinio za nas, darovavši nam voljenog Sina i ne pitajući za cijenu. On je umro na križu umjesto nas.

Molimo se: “Isuse, shvaćam da ne mogu razumjeti Tvoju Riječ bez Tvojega Duha. Dok čitam Tvoju Riječ, dajem dopuštenje Svetom Duhu da me osvijedoči o mom griješu, da me usmjeri k onome što je pravedno i da me utvrdi u spoznaji blizine Božjega suda. O, Gospodine, kakvu god istinu imаш za mene, ja je želim. Kakvu god promjenu želiš u mom životu, ja je želim. O, božanski nebeski Golube, dođi i uputi me.” (Mark A. Finley, *Revive us again*)

Molimo se i postimo za pravo **probuđenje i reformu** među mladima. Prije više od stotinu godina mladi adventisti su se ujedinili. Ellen G. White kaže: “Često smo ostajali zajedno do kasno u noć, moleći se za svjetlost i proučavajući Božju riječ. Dok smo postili i molili se, na nas se izlila velika sila.” (*Manuscript Releases*, III. str. 413) Cilj nam je da se na nas spusti sila Svetoga Duha, kao na dan Pedesetnice, koja će pomoći da se probudimo. “Mladi, stupite u prve redove za istinu, budite pravi Kristovi suradnici, prihvativate djelo tamo gdje ga je On ostavio i dovršite ga.” (Ellen G. White, *Poruka mladim kršćanima*, str. 8-9)

Neka nas Gospodin blagoslovi u subotama kad se budemo kao odjel mladih pri JUK-u ujedinili u molitvama i postu:

- 12. svibnja 2012.
- 25. studenoga 2012.

Neka nas naš Gospodin ujedini u tu veliku moćnu vojsku mladih.

Vaš Bobo S. Marčeta

Odjel mladih Jadranske unije konferencija

6. turnir u pikadu ŠRD Budicki (5. veljače 2012.)

PIKADO – igra za sve, bez obzira na godine.

Ako pogledamo u povijest, ima nekoliko i starijih zapisa, ali dolazimo da je najvažnija godina u povijesti pikada zasigurno 1908. godina. U tom je periodu u Engleskoj vladao zakon koji je zabranjivaoigranje kockarskih igara u pubovima. Te je godine podignuta optužnica protiv gosp. Foot Anakina, vlasnika puba u Leedsu. Optužnica je teretila gosp. Foota da se u njegovom pubu svakodnevno igra kockarska igra imenom "Dart". Gosp. Foot branio se nadasve zanimljivom obranom: u sudnicu je donio set strelica i metu koju je postavio na zid. Meta je bila slična onoj danas samo što nije imala podijeljeni centar i dupli rub. Da bi dokazao da je "Dart" igra znanja i sposobnosti, zabio je tri strelice u broj 20 te pozvao porotu da ponove učinjeno. Nitko se od porote nije odazvao te je sudac naložio jednom od sudskih pomagača da ponovi Footov poduhvat. Pomagač je s dvije strelice skroz promašio metu a trećom je pogodio metu, no strelica nije bila blizu broja 20. Kada je na nalog suca gosp. Foot ponovno sve tri strelice poslao u broj 20, sudac je presudio da igra "Dart" nije kockarska igra već igra umijeća i vještine.

Tako je to postala omiljena igra mnogih. Kako je rastao broj igrača tako se javljaju i prve organizacije koje se bave okupljanjem igrača te organizacijom turnira. Prvi tradicionalni turnir datira još iz 1927. godine, a zvao se "New of the World", dok je na turniru u Londonu 1948. godine sudjelovalo preko 300 tisuća igrača. Već početkom 70-ih godina samo je u Velikoj Britaniji bilo preko 5 milijuna igrača pikada. Tih godina se pojavljuju prve nacionalne organizacije igrača pikada kao i Europska i Svjetska federacija.

Mi kao Športsko društvo Ferdinand Budicki želimo se pridružiti mnogima koji vole taj sport. Zato smo organizirali već 6. turnir u pikadu. Naravno, za nas amatere!

Unatoč niskim temperaturama i zimskim uvjetima na cesti, koji su spriječili neke najavljenе igrače, uspješno je održan i ovaj 6. turnir u pikadu. Lako se najavilo više zainteresiranih za ovu vrstu druženja, okupilo nas se zajedno s djecom oko 30 natjecatelja.

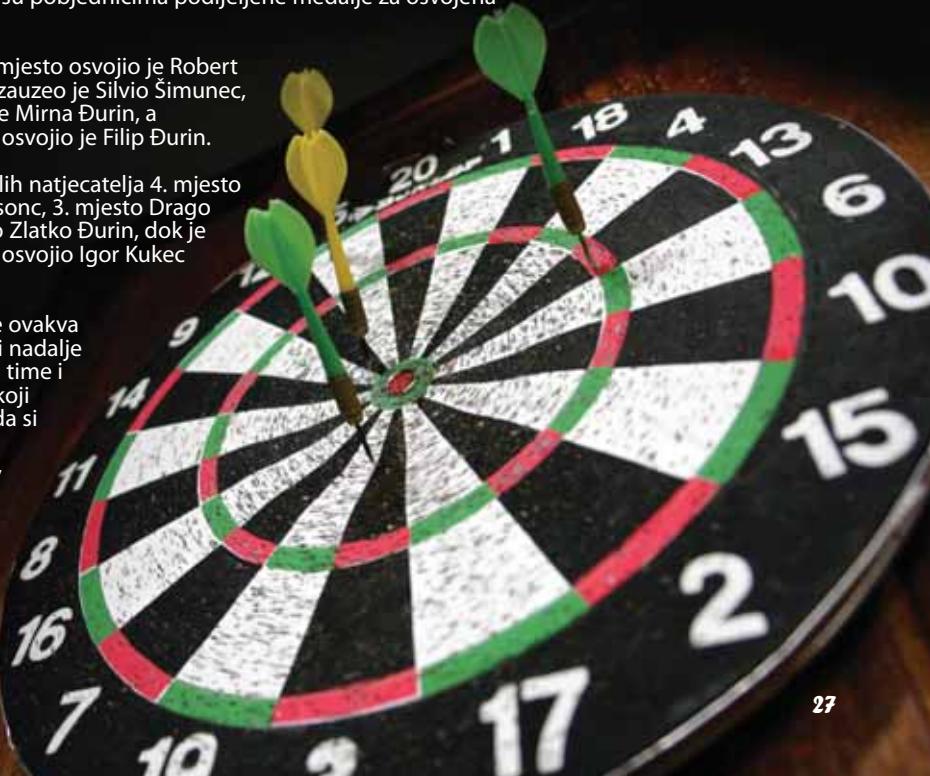
Prednost je te igre što može sudjelovati svatko tko može baciti strelicu.

Izvlačenjem smo napravili dvije skupine odraslih i dvije skupine djece. Igra je počela. Igralo se na 4 električna pikada. Bilo je tu vrlo zanimljivih situacija i obrata. Sve je prošlo u dobrom duhu i ugodnom druženju. Na kraju su pobjednicima podijeljene medalje za osvojena mjesta.

U skupini djece 4. mjesto osvojio je Robert Lipohar, 3. mjesto zauzeo je Silvio Šimunec, 2. mjesto osvojila je Mirna Đurin, a pobjednički pehar osvojio je Filip Đurin.

Kod skupine odraslih natjecatelja 4. mjesto osvojio je Tibor Losonc, 3. mjesto Drago Gregorin, 2. mjesto Zlatko Đurin, dok je pobjednički pehar osvojio Igor Kukec – Brmbi.

Vjerujemo da će se ovaka sportska druženja i nadalje održavati, a samim time i potaknuti sve vas koji čitate ovaj članak da si nabavite pikado (stvarno nije skup), igrate pikado (najljepše je u društvu), vježbate, a onda se obvezno prijavite za sljedeći turnir u pikadu.

Skupina za proučavanje evanđelja u Maruševcu

-- Maja Pil --

Udanašnje vrijeme, nažalost, mladi zaboravljaju na Boga. Maruševec je pun mlađih osoba koji su u usponu svoga života, ali se ne možemo uspinjati ka cilju sami, potrebna nam je pomoć našega Oca. U želji da bolje upoznamo našega Stvoritelja i da se mi sami bolje upoznamo, pokrenuli smo skupinu za proučavanje iz Biblije, točnije, proučavamo iz evanđelja. Okupljamo se svakoga četvrtka navečer u klubu u ženskom internatu, pod vodstvom Saraje Elez.

Na našim druženjima ne proučavamo samo Bibliju, mi se međusobno družimo i izmenjujemo iskustva, ali, naravno, sve na slavu našega Boga. Zahvalni smo Mu što nam je pružio ovaku predivnu priliku, što možemo slobodno govoriti o našoj vjeri i što Ga možemo na taj način proslavljati. Molimo vas da se molite za našu malu skupinu da ona iz sastanka u sastanak postane sve veća i veća. Mi smo uvjereni da ćemo biti blagoslovljeni mnogim darovima iako već imamo najveći dar – Njega!

-- M. i B. Radovanović --

27 km

Udaljenost od 27 km nije teško prijeći kad se negdje lijepo osjećate i želite se družiti i proučavati. Mladi iz Virovitice i Grubišnog Polja svakog drugog petka druže se uz proučavanje Biblije. Naši pastori, Neven Relić i Drago Mojzeš, vrlo rado pripremaju duhovna razmišljanja i potiču nas da u životu prihvativmo savjete koje nam nudi Biblija i donosimo ispravne odluke utemeljene na Božjoj Riječi.

Uvijek se tu nađe i koji keks, kiflica i čaj tako da druženje bude ugodnije i dugotrajnije. Pored duhovnih proučavanja rado provodimo zajedničko vrijeme i subotom navečer kad pečemo palačinke, radimo sendviće i igramo društvene igre. Ovim putem želimo uputiti poziv svim mladima koji se nalaze u našoj regiji da nam se pridruže na proučavanjima i druženjima i potraže informacije o aktivnostima na *facebook* grupi "Druženje mlađih". Lijepi pozdrav iz Virovitice i Grubišnog Polja.

KAKO JE BIBLIJA PROMIJEILA MOJ ŽIVOT

Nikako ne mogu tvrditi da sam zbog čitanja Biblije postao dobar. Tko od nas ljudi može tvrditi da je dobar? Samo Jedan je dobar. No svakako sam postao bolji, samo zbog toga jer mi se u Bibliji otkrio Bog. Bolji sam zbog toga jer sada znam da me Bog ljubi, bez Biblije to ne bih saznao. Život bez Biblije, Božje Riječi ne bi imao smisla!

>> Lovro Abram

Bibliju sam počeo čitati prije godinu dana. Iako je to vrijeme kratko, život i pogledi na svijet su mi se drastično promjenili. Više ne živim u osjećaju nelagode što će budućnost donijeti. Istina me potpuno oslobođila i dala mi nadu za jedan bolji i vječni život. Spoznajom biblijskih istina shvatio sam svoje grešno stanje i bespomoćnost da išta učinim te mi se nekad činilo da se nema smisla više boriti. Zahvaljujući Božjoj milosti ostavio sam poreke koji su vladali mnom i stekao sigurnost u Božju obećanje. Pobjedio sam svoju naglu narav i trudim se svakog čovjeka gledati kao samog sebe. Sada mogu slobodno svjedočiti o Božjim istinama bez previše obzira na postojdice i načine na koji će me ljudi gledati. Bliznji su svjesni moje promjene i sretni su zbog toga. Ta promjena im je nekada neobjašnjiva i čini im se kao da glumim. Uza sve, uvijek postoji ono "ali". Isprrva nisam imao nekih većih prepreka preko kojih nisam mogao prijeći, ali u zadnje vrijeme često dolazim u konflikte kada je u pitanju svetkovanje subote i druženje u crkvi. Smatraju to ljeničarenjem i trošenjem previše vremena. Misle da bježim u neki imaginarni svijet i da neću moći funkcionirati tako u svom životu. Ljuti su što ne želim ništa raditi subotom pa se često pitam jesam li ušao u tвrdokorno farizejstvo što se toga tiče. Poneki put želim da shvate moje stanje i moje misli, ali to su dvije potpuno drugačije percepcije zbilje, svjetovne naspram duhovne. Čini mi se kao da živim na nekoj granici između dva svijeta. Česta razgovaramo, i kao da dolazim do raskrižja kada moram birati između njih i Boga. Oni znaju moj odgovor i možda se trude da promijenim svoje mišljenje, ne znam više ni sam. Duh Sveti me je doveo dovede, i molim se da uz Njega nastavim i dalje. Vjerujem da će sve dobro završiti jer "ljudima je nemoguće, ali je Bogu sve moguće."

>> Filip Zdovc

Biblija... To je knjiga o kojoj slušam otkad znam za sebe. Slušam o njenom nastanku, pisanju, povijesti općenito, što slavne osobe misle o njoj... Ali tek odnedavno sam zapravo počela slušati što je u njoj! Bilo je zanimljivo, pa sam je odlučila otvoriti i vidjeti o čemu svi govore. Isprrva, to su bile priče koje sam već čula i bile su zanimljive, ali to su i dalje bile samo priče. No one su počele dopirati do mene, što sam ih više čitala te priče su postajale stvarnije, jasnije i počele su mijenjati moj život... Shvatila sam važnost molitve, koliko me ona drži bliže Bogu i koliko je moćna u mome životu, koliko ga mijenja iz temelja. A ona nije ništa drugo nego jednostavan razgovor s mojim Ocem... Shvatila sam važnost Isusove žrtve, i shvatila sam koliko me Bog zapravo voli, koliko je strpljiv sa mnom koja donosim toliko nepromišljenih odluka i napravim toliko pogrešaka, ali on umjesto da me odbaci i okrene mi leđa ka što bi svaki čovjek, on me još uvijek doziva i nudi mi izlaz! Zar nije to predivno! A zauzvrat traži tako malo. To mi je promijenilo pogled na svijet i cilj u životu... Kroz Bibliju sam upoznala svog Boga, Njegovu moć, ljubav, mudrost, milost, dobrotu... To je Njegova čista riječ koju nam je dao, tu pred nas, da je imamo, dao nam je "upute" u predivan život, mir i blagostanje koje toliko želimo. Sve što trebamo je otvoriti je, pročitati upute i razumjeti ih. Ja jesam.

>> Anja Turk

Odmalena sam imala veliki otpor prema čitanju, pogotovo prema Bibliji koja je izgledala tako dosadno. Sažrjevajući shvačala sam da je potrebno općenito čitati, pa tako i proučavati Bibliju. Čitajući nisam doživljavala to riječi, priče i pouke, nekako bi samo "proletile" ispred mojih očiju. Bile su lijepе, ali me nisu u srce dotaknule. Sa 15 godina počela sam polako uvidati vrijednost Biblije, upoznavati Boga preko knjiga koje su se mene osobno najviše dojmile. To su bile Mudre Izreke i Knjiga o Jobu. Sa 16 godina kada sam se krstila, dobila sam predivan stil za krštenje, Psalmi 37,4-5: "Nek Gospod bude tvoja radost, On će ispuniti želje srca tvoga, prepusti Gospodu puteve svoje, pouzdaj se u Njega i On će djelovati." Sada mogu slobodno reći da su me ti stihovi približili Bogu. U najvećoj tuzi, boli, gubitku tate, stresu i strahu svakodnevno sam ponavljala riječi ovog psalma. Bog me polako počeo učiti i odgajati. Potaknuta time u drugom srednje sam odlučila svaki dan čitati po jedan psalm. Prilazila sam Bogu sa svim svojim problemima čitajući psalme i mogu reći da sam tada ostvarila dječju i iskrenu ljubav prema Bogu. Bog je preko Biblije i preko par stihova pronašao put do mog srca i preokrenuo moj svjetonazor i pomogao mi u najtežim trenutcima mog života. Današ imam 20 godina i On je još uvijek moj učitelj, priatelj i odgajatelj te mi pomaže u shvaćanju težih biblijskih tema – katkad preko ljudi koji znaju više, katkad preko knjiga. Hvala Bogu što je naš priatelj u svakom trenutku i na Bibliji koju nam je dao kako bi mogli Njega upoznati i uvidjeti koliku ljubav gaji prema nama.

>> Laura Bazmenjak

KAKO JE BIBLIJA PROMIJENILA MOJ ŽIVOT

U nevolji sva mi je utjeha što mi život čuva RIJEĆ twoja – Psalmi 119,50. Jeste li se ikad zatekli u životnoj situaciji u kojoj vam je veo tame odnio posljednji osmijeh s vašeg lica? Možda ste pokušali graditi život na krhkim temeljima te se u jednom trenutku sve urušilo kao kula od karata. Kažu da nada umire posljednja, a u vama se i taj zadnji tračak svjetlosti usaglio. I što tada? Nijedna životna filozofija koja vam je do tada golicala maštu ne daje vam nikakvo rješenje. Prijatelji vas ne mogu utješiti jer, budimo realni "ta što oni znaju kako mi je". Svaki oslonac koji ste imali u životu, vjerujući da u svojoj snazi i mudrosti sve možete postići, blijadi usporedno s nevoljama koje su se sručile na vas. "Žašto baš ja?" pitate se. Mnogi će tada posegnuti za bilo čime kako bi barem kratkoročno utopili tugu, no problem i dalje ostaje.

Do prije 5 godina živio sam relativno bezbržnim životom. Isplanirao sam budućnost i vjerovao da me ništa ne može zaustaviti u ostvarenju mojih ciljeva. Jednoga dana, svijet, kao da mi je okrenuo svoja leđa. Razbolio sam se i to me je teško pogodilo. Sve za što sam živio do tada više nije bilo ostvarivo. Barem sam tada tako razmislijao. U tim najtežim trenucima, hvatao sam se, poput utopljenika koji traži zrak, za bilo što da bi mi moglo podariti odgovor na moje patnje. Kolega s posla dao mi je u ruke Bibliju i rekao da će unutra pronaći sve što tražim od ovog života i više. "A što sad?" pomislio sam. "Ionako sam prikovan za bolnički krevet i imam viška vremena". Nisam ni slutio da će me od toga dana Božja Riječ pratiti sveudilj, a moj kolega postati najbolji prijatelj za cijelu vječnost. Bog je poslao Svoju Riječ da me ozdravi. Lako je trn bolesti i dalje ostao, Božja Riječ je okrijeplila moju dušu i dala mi nadu koja je bacila novo svjetlo u mom životu.

Prije sam Bibliju gledao samo kao knjigu koja bi trebala zadovoljiti čovjekovu intelektualnu radoznalost i ništa više. No što dulje provodim vrijeme s njom Bog mi iznova otkriva nove tajne i vodi me kroz život. Ispunjava me radošću i sigurnošću da se u potpunosti mogu pouzdati u Pismo, jer Vjeran je Jahve u svim riječima svojim – Psalmi 145,13. Oh! Koliko pre malo cijenim ovaj kompas, koji mi daje mir i sigurnost na burnom moru, dok Bog vodi moju brodicu sigurno u svoju luku.

>> Davor Šimek

KAKO JE BIBLIJA PROMIJENILA MOJ ŽIVOT

Čitanje Biblije je prednost koja je svakome ponuđena! Svi kažu da je Biblija Božje ljubavno pismo upućeno nama, ali ona nije samo to. Biblija je Božja knjiga koju su pisali Njegovi ljudi u potpunosti nadahnuti Njegovim Duhom, to su stranice koje je On napisao da ih živimo.

Svi znaju da negdje postoji Bog, ali malo ih zna da nam On dopušta da Ga spoznamo kroz Bibliju. Bog tamo živi, čuda, milosrđe, pravda i sve karakteristike Svetogovečega zapisane su u ovoj knjizi koja mijenja život na različitim jezicima tako da svatko može čitati i razumjeti da je Bog ljubav. Ja Bibliju zovem knjigom koja mijenja život jer je to učnila i meni; u potpunosti je promijenila ideale moga života! Bog je u Svojoj knjizi i On me mijenja kroz nju. Podijelit ću s vama što je On učinio za mene kroz Svoju biografiju, kroz Bibliju.

Prva Biblija koju sam čitao bila je ilustrirana Biblija s mnogim pričama. Bio sam impresioniran kada sam čitao o svim Božjim čudima. David, Daniel, Gideon i Samson postali su moji heroji. Sam Isus je postao Onaj kome sam želio biti sličan!

Dolazim iz muslimanske obitelji gdje je čitanje Biblije sramota i gdje objavljuvanje Boga dovodi do odbacivanja od obitelji. To se dogodilo kada sam čitao o krštenju i odlučio da se to dogodi u mom životu. Moja me obitelj nazivala lijencinom kada nisam prihvatao učiniti posao za kojeg su me zamollili da ga napravim u subotu, ali Bog me blagoslovio svaki put kada sam činio stvari u skladu s Pismom. Prije čitanja Biblije mrzio sam svoga oca kada je tukao moju majku, braću i sestre kada bi došao doma pijan i bez svijesti, a kasnije sam se počeo moliti za njega i imati nadu da će ga Bog jednog dana promijeniti i obnoviti. Slavim Boga zbog toga jer to postaje sve bolje i bolje iz dana u dan. Svaki put kada sam bio tužan, kada nisam imao ljudsku podršku, kada su me ljudi koje sam volio povrijedili, kada je život izgledao kao mučenje, Bog mi je kroz Bibliju govorio i vratio mi na lice osmijeh od uha do uha.

Kada me moja obitelj izbacila iz kuće jer sam želio slijediti Njega, Gospodin Biblije mi je rekao: Izajia 41,10. Knjiga Života postala je GPS u mojim koracima i odlukama koje sam donosio!

Biblija je knjiga koja mijenja srca. Ranije sam bio egoist, ponosan, lako sam se naljutio, bio sam pokvaren, volio sam povrijediti ljudе, ismijavati se slabima, ali sve se promijenilo kada je Biblija postala mojom knjigom. Sada studiram teologiju, imam nešto što ljudi trebaju, Bibliju – knjigu koja ima Boga u sebi, koji želi promijeniti i poboljšati kvalitete svatčeg srca, upravo onako kako je to učinio u meni.

>> Servet Dema

Cijeli sam svoj život težila za Bogom. Tražila sam ga u svakoj ikoni, u svakom blagdanu, u svakom sakramentu. Unatoč raznim i mnogobrojnim hodočašćima moja je potraga bila bezuspješna. Uvijek je nešto nedostajalo. Imala sam Bibliju u slikama i listala je, gotovo, kao slikovnicu. Moj prijatelj, svećenik, poklonio mi je Novi zavjet. Počela sam s čitanjem i molila Boga za vodstvo. Nakon nekoliko dana, u svom sam poštanskom sandučiću pronašla pozivnicu za zdravstveno predavanje. Radim u zdravstvenoj ustanovi i ta tema me je uvijek zanimala. Odazvala sam se i oduševila kada sam čula citate koje sam netom pročitala. Moje proučavanje Biblije je postalo studiozije i moja je potraga bivala sve uspješnija. Spoznala sam Boga kroz Njegovu riječ i osjetila kako me ona čisti i mijenja. Na kraju zdravstvenih predavanja na poklon sam dobila cjevolutu Bibliju i otada živim s Bogom i s ciljem u životu koji sam predala Njemu. Najdraži su mi citati i moje misli vodilje: "Sve što želite da drugi čine vama, činite i vi njima" i "Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga se uzdam!" Božja riječ djeluje na nas, a preko nas i na druge.

>> Katica Petrić

KAKO JE BIBLIJA PROMIJESENILA MOJ ŽIVOT

Iako sam odrastala u ugodnoj obiteljskoj okolini uz kršćanski odgoj te prilično aktivno djelovala u seoskoj crkvi, kao obitelj nikada nismo čitali Bibliju. Sjećam se onoga dana kada je otac kući donio obiteljsko Sveti pismo i odložio ga na polici. Tvrdo je da svaka obitelj mora imati Sveti pismo. No, ono je tamo i ostalo sve dok ga prije dvije godine nisam odnijela na prvo proučavanje s prijateljicama Lili i Brankom. Biblija mi se uvijek činila nekako sveta, nedodržljiva knjiga, puna običnom čovjeku nerazumljivog sadržaja. Sve što sam do tada poznavala bila su Evandelja i nešto što se zvalo Psalmi. Nakon jednogodišnjeg studija u inozemstvu vratila sam se u Sloveniju. Sada vidim da je to bila prekretnica u mom životu. Tražila sam nove prijatelje, temu za diplomski rad i svoj unutarnji mir. Kao djevojka od neizmjerne energije našla sam se u hladnoj okolini s bezbroj pitanja na koje nisam imala odgovore. Shvaćanje situacije u svijetu oduzimalo mi je nekadašnji optimizam i motivaciju. Sama pomisao na to da će moj život odsad pa nadalje postati put u nepoznato, bila je sve drugo osim usrećavajuća. Ali Bog je imao plan za mene, makar tada to nisam znala. Nedugo nakon toga priključila sam se kršćanskom zboru u kojem je već neko vrijeme pjevala moja sestra. Vesela glazba i druženje s vršnjacima punim ljubavi, postupno su mi srce ispunjavali toplinom. Vrijeme je prolazilo i uskoro sam počela primjećivati neke navike i značajke pjevača koji su bili dio Adventističke crkve. Prije svega radilo se o hrani, alkoholu i suboti. U društvu vjernika sam se osjećala kao kod kuće. Znala sam da iza svega toga ima nešto veće. Nakon što sam prvi put posjetila subotnicu bogoslužje, odlučila sam čitati Sveti pismo. S police koju sam spomenula na početku, uzela sam dugo zanemarivanu "Svetu knjigu". Moram priznati da sam je uspjela otvoriti na prilično teško razumljivom dijelu Staroga zavjeta, što me prije uplašilo nego podiglo. Shvatila sam da će trebati pomoći – i ona je i stigla. Spomenute prijateljice znale su za moje zanimanje za čitanje Biblije i ponudile su mi pomoći u obliku proučavanja po temama. Svake srijede zajedno smo tražile stihove na stranicama Biblije, a moje poznavanje Boga je raslo vrlo brzo.

Našla sam istinu i ona me oslobođila (Ivan 8,32). Našla sam je na stranicama stare zaboravljene knjige – na mjestu gdje sama nikada ne bih tražila. Odlučila sam stati na put života s Kristom i krstil se. Biblija je postala moja riznica odgoja, snage, nade, utjeche, radosti i mudrosti. Volim istraživati slojevitosti poruke biblijskih tekstova i svaki put kada mi Bog preko svoje Riječi pokaže novo otkriće, oduševljena sam Njegovim savršenstvom. Preko Biblije upoznajem predvognog Stvoritelja koji mi je dao i ponovno daje život, svakodnevno me mijenja i nudi mi oslonac i vodstvo. Sada nadasve želim da ta Knjiga dosegne još mnoga srca, mijenja živote ljudi i bude izvor nade u ovom neizvjesnom vremenu – sve do Isusovog ponovnog dolaska.

>> Vesna Mihelj

Biblija, najprodavanija i najpoznatija knjiga na svijetu. Ona je cijelovito ili dijelom prevedena na većinu svjetskih jezika. Knjiga koja je promijenila živote mnogih ljudi i koja još uvijek to čini, ali je ipak mnogo ljudi drži na polici i negdje na dnu ladice gdje skuplja prašinu.

Tako je počela i moja priča. Mi smo imali Bibliju u kući, ali je nitko nije čitao. Stajala je tamo na polici jer smo bili "kršćani".

Međutim, jednog dana sam prihvatala Isusa kao Spasitelja. Shvatila sam žrtvu koju je podnio za nas i potpuno predala svoj život Njemu. Od tогa trenutka Biblija ima sasvim drugo značenje za mene. Kad god otvorim Bibliju dajem Bogu priliku da govorи mom umu i mom srcu. Biblija je Božje pismo nama. Znam da smo mi mladi to čuli sto puta, svim nam kažu da nam Bog govorи preko Biblije, da je moramo čitati itd., ali ja vam kažem iz osobnog iskustva, to je stvarno tako. Bio je jedan dan kada nisam imala volju nešto čitati ili proučavati. Rekla sam sama sebi, u redu, uzet ću da nešto pročitam o čemu ne moram puno razmišljati da bih umirila svoju savjest. Otvorila sam Bibliju i knjigu Isusov život i čitala dio koji govorи o Isusovom dolasku u Nazaret i kako tamo nije mogao učiniti mnogo čuda zbog njihove nevjere. Kadа sam pročitala taj dio u Bibliji i u knjizi Isusov život shvatila sam da su stanovnici Nazareta krivo protumačili Isusov prvi dolazak i Njegov poslanje. Pošto se Isus nije uklapao u njihovu sliku o Mesiji, oni su ga odbacili. Zatim sam zatvorila Bibliju i ništa se posebno nije dogodilo. Išla sam svojim putem i nakon par sati na um su mi došle misli: *u kojim ja djejovima života želim da Isus čini onako kako ja želim, a ne kako On želi? On ima cilj za mene koji je možda različit od moga cilja. Vidim li ja to i razumijem?* Bog je progovorio, iako nisam baš razmišljala o tome. On je progovorio mom umu, jer sam mu dala priliku, tako što sam otvorila Bibliju iako nisam imala previše volje za proučavanje. Za razliku od ovoga imam trenutaka kada jedva čekam da čitam Bibliju, kada je svaka napisana riječ baš za mene, svaki stih kao da je Bog stavio i naveo me da ga baš sada pročitam.

Dragi moji prijatelji, vjerujem da Bog ima jednako tako želju da razgovara i s vama. Otvorite Bibliju kako god da se osjećate, u kojoj god situaciji se nalazili, ona će vam pomoći, govoriti će vašoj duši i što je najvažnije, vaš um će upamtiti stihove koji će vam u vrijeme potrebe dati ohrabrenje i nadu. Mnogo puta sam bila obeshrabrena i tužna i pitala sam se da li me Bog voli i ima li On plan za mene. U takvim trenutcima na pamet su mi pali stihovi iz Biblije, "Ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta", "tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je ići". Nemojte vjerovati nikomu kada vam kaže da možete Boga pronaći u Njegovoj Rijeći – uvjerite se sami. Otvorite Bibliju i otvorite srce.

Bog će vam tada pokazati stvari koje ste mislili da nikad nećete vidjeti, naučiti će vas stvari koje ste mislili da nikad nećete naučiti i dovest će vas pred Isusove noge da vidite ljubav o kojoj nikad niste ni sanjali. Učinit će od vas nove osobe. Dajte Bogu šansu, otvorite Bibliju i On vas neće iznevjeriti.

>> Tonka Janković

KAKO JE BIBLIJA PROMIJESENILA MOJ ŽIVOT

PUT Biblike

10/09/11

DURAS

10/09/11

ELbasan

03/09/11

KORČA

08/10/11

SPLIT

05/11/11

Riječka

19/11/11

koper

26/11/11

kočevje

03/12/11

DeLnice

10/12/11

11/12/11

Sisak

24/12/11
31/12/11

Zagreb centar i Novi

KARLOVAC

14/01/12

21/01/12

Zagreb I

28/01/12

Bistra

Zagreb II

04/02/12

Zlatar

11/02/12

Maruševac

Istražujmo Bibliju

Primiti obećani dar

Jeste li se ikada osjećali preslabi da se suočite s iskušenjem? Ili ste se pitali kako živjeti pobjedonosnim kršćanskim životom? Izgleda li vam vaše kršćansko svjedočenje s vremena na vrijeme bez sile?

Razumijevanje službe Svetoga Duha čini razliku. Prisutnost i sila ovog nebeskog dara daje nam ključ. Osnaženi Duhom mi možemo živjeti životom kojeg je Bog namijenio za nas. U ovoj pouci mi ćemo proučavati Isusovo obećanje Svetoga Duha za život svakoga od nas.

1 Neposredno prije svog uznesenja na Nebo koju je naredbu Isus dao svojim učenicima? Zašto je Isus dao ovu naredbu?

“Evo, ja ću poslati na vas ono što je Otac moj obećao. A vi ostanite u gradu dok se ne obučete u silu odozgo!” (Luka 24,49)

**Isus je naredio svojim učenicima da _____ u Jeruzalemu.
Obećao je da će Njegovi učenici biti _____ u silu.**

Učenici su trebali čekati prije nego što su otišli. Trebali su primiti prije nego što će dati. Isus nas uvijek poziva da dođemo Njemu prije nego što podđemo za Njega. On mora učiniti nešto u nama prije nego On učini nešto kroz nas.

2

Kada će učenici primiti ovu silu s visine?

“Ali, primit ćete snagu pošto Duh Sveti dođe na vas, pa ćete mi biti svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do kraja zemlje.” (Djela 1,8)

“Pošto _____ dođe na vas.”

Isus je znao da Veliki nalog ne može biti izvršen bez Velikog obećanja. Njegovi učenici su bili nemoćni da izvrše zadaću svojom vlastitom snagom. Silazak Svetoga Duha na Pedesetnicu opunomoćio je učenike da snažno objavljuju Evanđelje.

3.

Kakvu su pripremu učenici imali kako bi primili izlijevanje Svetoga Duha na Pedesetnicu? Navedi dvije stvari koje nalaziš u tekstu ispod.

“Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i braćom njegovom.” (Djela 1,14)

“Svi su ovi bili _____ u _____.”

Učenici su bili ujedinjeni u Kristovoј misiji da odnesu Evanđelje svijetu. Ovo jedinstvo cilja dovelo ih je na njihova koljena da traže Božju silu zajedno. Dok su se ujedinili u molitvi Bog je snažno djelovao. Sveti Duh se izlio u obilnoj mjeri (vidi također Djela 2,42; 4,31; 12,5).

4.

Što je Isus podijelio sa svojim učenicima o želji svoga Nebeskog Oca da ih ispunji Svojim Duhom?

“Dakle: ako vi, premda ste zli, možete davati svojoj djeci dobre darove, koliko će više Otac nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole!” (Luka 11,13)

Ako mi znamo kako davati _____ svojoj djeci, koliko više će Bog dati _____ onima koji Ga traže?

Molitva otvara naša srca da primimo sve što Isus ima za nas. On žudi za tim da nam da Svoj Duha. On nas poziva da se molimo, ne zato što On nije voljan izliti Svoga Duha na nas, nego zato što ga mi nismo spremni primiti.

5.

Navedi glavni uvjet za primanje izlijevanja Svetoga Duha.

“Ako me ljubite, vršit ćete moje zapovijedi. – Ja ću moliti Oca, i dat će vam drugog Branitelja koji će ostati s vama zauvijek. (Ivan 14,15.16)

“Za ovo svjedočimo mi i Duh Sveti kojega je Bog dao onima koji mu se pokoravaju.” (Djela 5,32)

Bog zna da smo ozbiljni u vezi primanja Svetoga Duha ako _____. Mu se.

Sveti Duh nas osvjedočava o grijehu, otkriva istinu i vodi nas da živimo životom pokornosti Bogu. Ako odbijemo odreći se nekih njegovanih grijeha ili se pobunimo protiv poticaja Svetoga Duha, nikada nećemo biti ispunjeni Duhom. Srce ispunjeno molitvom i pokornošću, i život poslušnosti najbolja je priprema za primanje punine Svetoga Duha. Osvjedočeni, vođeni i opunomoćeni Duhom vođeni smo pokoravanju poticajima Duha.

6.

Koji je rezultat pokoravanja naših života u potpunosti stalnoj prisutnosti Svetoga Duha?

“Svi su oni koje vodi Božji Duh sinovi Božji. Vi, naime, niste primili duha ropstva da ponovo budete u strahu, već ste primili duha posinjenja kojim vičemo: Abba – Oče!” (Rimljanima 8,14.15)

Mi primamo Duha _____.

Kakva veličanstvena prednost! Kroz Svetoga Duha spašeni smo ropstva grijeha, primamo božansko vodstvo, i usvojeni smo u nebesku obitelj kao sinovi i kćeri Božje. Dok klečimo pred Božjim prijestoljem moleći za Duha Svetoga, pokoravajući Mu naše živote, tražeći obećani dar vjerom, naš će ga Gospod radosno darovati. Otvorite danas svoja srca predivnim blagoslovima ovog obećanog dara. Bog želi učiniti za nas više nego što mi možemo zamisliti. On nas poziva na svakodnevni “život” i “hod” u Duhu (vidi Galačanima 5,25). Neka Njegov Duh teče danas u vašim životima kako bi vas privukao bliže Isusu i ospособio za život pobjede i svjedočenja.

proletarij sabori mladih

IDI I RECI SVIJETU

3 SABORA / 3 GOVORNIKA

20. - 22. travnja

Maruševec / Miodrag Jovanović

4. - 6. svibnja

Osijek / Sergio Borges

25. - 27. svibnja

Rijeka / Dragan Grujičić

Ako ste zainteresirani provesti duhovni vikend s mladima uz misijske propovijedi te vam treba smještaj, kontaktirajte nas i javite se obavezno tjedan dana prije dotičnog sabora:
e-mail: odjel.mladih@gmail.com / tel.: 013765 113 / mob.: 099 5997 403

Odjel djece i mladih Hrvatske konferencije